Nr. 192. Sobota, 22 Sierpnia 1896. Rok 86.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za trzecie ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc sierpień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z *Przewodnikiem* za trzecie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; za miesiąc sierpień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę miesięczną przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

Henryka Sienkiewicza, powieść jubileuszową p. t.

„KRZYŻACY“

drukować będziemy w roku bieżącym.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył wystosować następujące Najwyższe pismo odręczne:

Kochany generale kawaleryi Krieghammer!

Nadaję Panu wielką wstęgę Mojego orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy.

Ischl, 18 sierpnia 1896.

Franciszek Józef m. p.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył nadać najmiłościwiej:

wielką wstęgę orderu Leopolda z uwolnieniem od taksy generał-adjutantowi Jego Cesarskiej Królewskiej Mości, generałowi kawaleryi Edwardowi hr. Paarowi;

order Korony Żelaznej pierwszej klasy z uwolnieniem od taksy: generałowi broni Rudolfowi baronowi Merklowi, szefowi sekcyi we wspólnem Ministerstwie wojny i generał-adjutantowi Jego Cesarsko Królewskiej Mości i szefowi Najwyższej kancelaryi wojskowej generał-porucznikowi Arturowi Abnenburg-Bolfras, temu drugiemu z dekoracyą wojskową klasy trzeciej.

Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie zamianował:

a) prowadzącymi księgi gruntowe przy nowokreowanym urzędzie ksiąg gruntowych we Lwowie w IX. klasie rangi, prowadzących księgi gruntowe: Stanisława Kucharskiego z Sanoka, Władysława Juliana Moszyńskiego i Józefa Duszyńskiego z Brzeżan, dalej Tomasza Łazarewicza z Tarnopola i Waleryana Zajączkowskiego ze Stryja, tudzież adjunkta Tabuli krajowej we Lwowie Józefa Smolenia;

b) adjunktami przy tymże samym urzędzie adjunktów Tabuli krajowej we Lwowie: Leona Niemiłowicza, Władysława Małeckiego, Emila Wolańskiego, Onufrego Filipczaka, Stanisława Antoniego Kucharskiego i Karola Pierackiego, wyższy zaś Sąd krajowy we Lwowie nadał kanceliście c. k. Sądu obwodowego w Stanisławowie Władysławowi Kruszelnickiemu posadę prowadzącego księgi gruntowe w c. k. Sądzie obwodowym w Kołomyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 21 sierpnia.

Od dawna żadna sprawa wewnętrzna nie poruszyła tak żywo całej prasy niemieckiej, jak świeżo dokonana zmiana osoby pruskiego ministra wojny. Omawiając ten przedmiot z najrozmaitszych stron, rozbierając wszystkie okoliczności towarzyszące ustąpieniu z gabinetu generała Bronsart-Schellendorffa, większość dzienników reprezentujących wszelkie kierunki polityczne dochodzi do wniosku, że w upadku tego generała odegrał ważną rolę wojskowy gabinet cesarski. Gabinet ten w myśl pierwotnej organizacyi miał być wydziałem ministerstwa wojny a każdorazowy kierunek tego centralnego urzędu miał wykonywać władzę zwierzchnią nad owym wydziałem. W teoryi tak było i tak jest, praktyka wszakże wytworzyła co innego. W ostatnich czasach gabinet wojskowy, a raczej jego szef wyłamywał się coraz bardziej z pod zależności ministra wojny i częstokroć w sprawach osobistych i innych decydował zupełnie niezawiśle a nawet wręcz odmiennie niż było życzeniem ministra. Ministrowi Bronsartowi tem trudniej było oddziaływać na gabinet i kontrolować jego czynności, iż na czele gabinetu stał generał-adjutant cesarski, tedy starszy rangą. Tenże zresztą znajdując się prawie nieustannie w najbliższem otoczeniu monarchy, miał daleko więcej sposobności, niż minister, nadawać wagi swojemu wpływowi i wysuwać się na plan pierwszy. Do tego wszystkiego, pomiędzy generał-adjutantem Hankem a ministrem Bronsartem zachodziły od dawna naprężone stosunki osobiste, to też wtajemniczeni przewidywali, że w tym stanie rzeczy prędzej czy później musi nastąpić taki ostry konflikt, że dla jednego z nich nie będzie miejsca. Do postawienia zatargu na ostrzu noża przyczyniła się, jak zapewniają dzienniki, w pierwszym rzędzie różnica zapatrywań obu dostojników w kwestyi reformy wojskowego kodeksu karnego, o którą od dawna dopomina się natarczywie opinia publiczna w Niemczech. Generał Bronsart był otwartym zwolennikiem tej reformy, tak samo jak kanclerz ks. Hohenlohe, generał Hanke zaś uważał ją jeżeli nie za zupełnie niepotrzebną, to za taką, która nadwerężyłaby podstawy karności i jednolitości armii zwłaszcza, gdyby w procesach wojskowych zaprowadzono jawne postępowanie. W tem starciu uległ minister wojny. Cesarz przyjął jego dymisyę umotywowaną niezadowalającym stanem zdrowia i zamianował ministrem wojny generał-porucznika Gosslera.

Dzienniki inspirowane z Friedrichsruh omawiając ostatnie przesilenie ministeryalne usiłują przekonać opinię publiczną, że wewnętrzne położenie monarchii pruskiej jest bardzo poważne i że ustąpienie generała Bronsarta jest tylko początkiem tych zmian, jakie nastąpią w najbliższej przyszłości, mianowicie bezpośrednio po wizycie cara. Przedewszystkiem starają się one przedstawić stanowisko kanclerza ks. Hohenlohego za tak bardzo zachwiane, iż o pozostaniu jego dłużej na urzędzie nie ma mowy. W dalszym ciągu swych tendencyjnych uwag, odnoszących się do dymisyi generała Bronsarta, występują pisma te z insynuacyą, jakoby nie chodziło tu o zatarg między nim a gabinetem wojskowym, lecz między ministrem wojny i cesarzem, gdyż gabinet ten jest niczem więcej jak zwykłym wykonawcą i rzecznikiem woli cesarskiej. Otóż przeciw podobnemu przedstawieniu rzeczy występują bardzo stanowczo pisma oficyalne, zaznaczając z jednej strony, że nic nie wskazuje na to, jakoby dymisya generała Bronsarta miała pociągnąć

---

17)

TEODOR JESKE-CHOIŃSKI.

OSTATNI RZYMIANIE.

POWIEŚĆ

Z CZASÓW TEODOZYUSZA WIELKIEGO.

IV.

(Ciąg dalszy).

Po dłuższej przerwie zaczął głosem cichym, jakby zmęczonym.

— Słyszeliście, iż rzeczono jest starym: nie będziesz zabijał, a ktoby zabił, będzie winien sądu. A ja powiadam wam, iż każdy, który się gniewa na brata swego, będzie winien sądu. A ktoby rzekł bratu swemu: Raba! będzie winien rady. A ktoby rzekł: głupcze! będzie winien ognia piekielnego.... Dla czego wy, którzy się mianujecie dziećmi Boga dobroci, zapominacie o przykazaniach tego Boga dobroci? Zaledwo wyprowadziła nas Jego łaska z cmentarzów podziemnych i zdjęła z nas klątwę wyrzutków społeczeństwa, a już wichrzą między nami nieszlachetne namiętności ludzkie, jakby Chrystus Pan nie zmazał Swoją śmiercią męczeńską grzechu pierworodnego. Podobni do pogan, którymi gardzimy, pragniemy posiąść skarby ziemi i cieszyć się jej przemijającemi rozkoszami i zaszczytami. A wszakże przykazał Pan: Nie skarbcie sobie skarbów ziemi, gdzie rdza i mól psuje, i gdzie złodzieje wykopywują i kradną. Ale skarbcie sobie skarby w niebie, gdzie ani rdza, ani mól nie psują i gdzie złodzieje nie wykopują ani kradną. Szukajcie naprzód Królestwa niebieskiego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam przydane.

I znów zwróciły się oczy Syrycyusza na wojewodę, który słuchał z głową opuszczoną, czuł bowiem, że wzrok biskupa przenika jego czaszkę i czyta w jego myślach, jak w księdze otwartej. A te myśli żołnierskie nie schodziły się z myślami kapłana.

— Ten, który sprawił — mówił biskup głosem cieplejszym — że nasza prawda, wzgardzona przez możnych i mądrych, zwana długo wiarą wydziedziczonych i ciemnych, zasiadła na tronie najpotężniejszego państwa ziemi, który wrócił nam szacunek ludzi uczciwych i nakłonił do nas serc miliony, — Ten, który sprawił to wszystko bez pomocy wojny bratobójczej, bez miecza i ognia, zamknie świątynie pogańskie wkrótce, jeśli taka będzie Jego święta wola, albowiem mocniejszy On od najmocniejszych królów i książąt. Nie siłą naszych ramion zdobyliśmy to, co obecnie posiadamy, lecz siłą naszej prawdy. Ona, ta prawda chrześciańska, objawiona ludzkości przez samego Boga, więc jasna i przekonywająca, stłumi z czasem upór ostatnich Rzymian, jak zwyciężyła przesąd ich przodków. W przeciągu lat stu zgasną w grodzie Romulusa na zawsze ognie pogan, jak zgasły już wszędzie we wschodnich prowincyach państwa. Świątynie pogańskie, zamkną się same, gdy braknie rąk, któreby je chciały otwierać, tych rąk zaś mają Rzymianie z każdym rokiem mniej. Pozwólmy tradycom wielkiego narodu skonać powoli, bez bólu śmierci męczeńskiej.

— Nasi męczennicy nie są jeszcze pomszczeni — wtrącił teraz wojewoda.

Biskup poruszył się niecierpliwie na krześle.

— Stoi napisano: — mówił żywiej, głosem podniesionym. — Słyszeliście, iż powiedziano: oko za oko, ząb za ząb. A ja powiadam wam, żebyście się nie sprzeciwiali złemu, ale jeśli cię kto uderzy w prawy policzek twój, nadstaw mu i drugiego. A temu, który się chce z tobą prawem rozpierać, a suknię twoją wziąść, puść mu i płaszcz. A ktoby cię kolwiek przymuszał na tysiąc kroków, idź z nim drugie dwa. A który cię prosi — daj mu; a od tego, który chce u ciebie pożyczyć, nie odwracaj się.... Przykazaniu temu posłuszni, zwyciężyli nasi przodkowie oszczerstwo wrogów prawdziwego Boga. Dla czego wy, młodzi, którzy nie potrzebujecie walczyć o prawo jawnej modlitwy, chcecie gwałtownością zepsuć dzieło naszych poprzedników? Dotąd nie splamiła naszego sumienia ani jedna kropla krwi, wylana przez nienawiść. Niechże to sumienie chrześciańskie zostanie czyste. Tylko pokój czyniący będą błogosławieni, i nazwani synami Bożymi — mówi Pan.

Zatrzymał się, jakby czekał na odpowiedź, a kiedy wojewoda milczał, ciągnął dalej.

— Nie poganie są dla nas obecnie groźni, albowiem ich zabobony należą już do bezpowrotnej przeszłości. Gdy nie będziemy ich drażnili, wyrzekną się wkrótce sami swoich błędów. Wszakże stoi po naszej stronie rząd, szafarz zaszczytów i posad. Czego nie sprawi łaska Boża, tego dokona ostatecznie konieczność. Więcej od pogan szkodzą dobrej sławie chrześcian ci z pomiędzy nas, których pyszny rozum usiłuje poprawić dzieło naszego Pana Jezusa Chrystusa. Przeciw heretykom niech się zwróci zapał twojej młodości. Ich to grzeszne spory i kłótnie podają naszym przeciwnikom broń do ręki, ośmieszając wiarę prawdziwą. Bałwochwalcy pytają słusznie: jakże może być prawdziwą ta nauka, której zasady tłómaczy każdy, kto tylko zechce, inaczej?

Nastało dłuższe milczenie. Biskup patrzał znów przed siebie zamyślony, jakby zapomniał o obecności wojewody, ten zaś nie miał nic do powiedzenia. Żołnierz nie rozumiał dobroci kapłana, młodzieniec nazywał pobłażliwość starca słabością. Ale przeczyć nie mógł mąż świecki biskupowi.

Przeto podniósł się Fabricyusz z krzesła i zgiął kolano.

— Idź w pokoju, mój synu — mówił biskup, kładąc zwiędłe, żółte ręce na jego głowie — i pamiętaj, że tylko tych, którzy czynią pokój, nazwał Pan synami Bożymi. Niech miecz twój nie przelewa bez potrzeby krwi, jeśli nie chcesz zginąć od miecza.

Kiedy się wojewoda znalazł przed pałacem, odetchnął szeroko. Doznał on uczucia ptaka, wypuszczonego z klatki. Badawcze oczy biskupa skrępowały jego ruchy, a łagodne słowa przypomniały mu pokorną uległość katakumb.

Nie przekonał go Syrycyusz.... On miałby oszczędzać pogan, wrogów prawdziwego Boga? Nie miłuje Boga, kto pozwala Go lekceważyć.

Wojewoda skinął na jednego z żołnierzy.

— Wy rozkazaliście panie — odezwał się stary Alleman, który przybył za panem z Wienny do Rzymu.

— Potrzeba mi człowieka zręcznego, obeznanego ze stosunkami Rzymu — mówił wojewoda. — Ten człowiek powinien wiedzieć wszystko, co się dzieje u bałwochwalców, mieć uszy długie i oczy lisa. Czy zrozumiałeś mnie, stary?

— Ten człowiek zgłosi się wkrótce po wasze rozkazy, panie — odparł żołnierz.

— Do domu! — zawołał wojewoda i wskoczył na rydwan.

Nie, on nie może oszczędzać pogan.... — powtarzał sobie w duszy. — Jemu nie wolno być pobłażliwym dla bałwochwalców. A jednak.... O miłości nieprzyjaciół mówił Syrycyusz, najwyższy sędzia w sprawach wiary chrześciańskiej, zastępca świętego Piotra na ziemi.... Nie rozumiałżeby on zasad nauki Chrystusowej?...

(Ciąg dalszy nastąpi).

za sobą dalsze zmiany w ministerstwie pruskiem a już najmniej jest powodu do rozgłaszania alarmujących wieści o usunięciu się ks. Hohenlohego do życia prywatnego i zapewniając z drugiej, że to wszystko co pojawia się w prasie o zaostrzonym stosunku pomiędzy cesarzem i gen. Bronsartem obliczone jest na obałamucenie opinii publicznej i wyrobienie w niej mylnych zupełnie poglądów Twierdzenie jakoby gabinet wojskowy był poniekąd identycznym z cesarzem i zasłonięty był osobą monarchy, należy stanowczo odeprzeć, raz dla tego, że nie zgadza się z istotnym stanem rzeczy a powtóre z tej racyi, iż osobę cesarza należałoby usunąć z tego rodzaju polemicznych rozpraw.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa na posiedzeniach sekcyjnych z dnia 6 i 19 sierpnia b. r. zamianowała następujących nauczycieli w szkołach ludowych:

Helenę Antecką młodszą nauczycielką 4-klasowej szkoły żeńskiej w Bochni; Meyera Taubelesa nauczycielem religii izraelickiej w 4-klasowej szkole żeńskiej w Tarnowie; Olgę Skwirzyńską nauczycielką młodszą 4-kl. szkoły w Stryju; Józefa Krukowicza nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Krystynopolu; Zofię Janiszewską nauczycielką w Wylewie; Jana Szuchowskiego nauczycielem młodszym 4-klasowej szkoły w Mikołajowie; ks. Józefa Hęcińskiego nauczycielem religii 5-klasowej szkoły w Grybowie; Michała Zająca nauczycielem w Małnowskiej Woli; ks. Ludwika Czapieńskiego nauczycielem religii 5-klasowej szkoły w Limanowej; Władysława Starowiejskiego nauczycielem młodszym 2-klasowej szkoły w Spytkowicach; Zofię Remerównę nauczycielką w Brodach; Waleryę Kukułkę starszą nauczycielką 4-klasowej szkoły w Tłustem; Julię Moser nauczycielką w Kamienopolu; Karola Mokrzyckiego nauczycielem młodszym 5-klasowej szkoły w Przemyślanach; Jana Szczęścikiewicza młodszym nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Jarosławiu; Jana Dobrowolskiego nauczycielem młodszym 6 klasowej szkoły męskiej w Trembowli; Maryę Palkową nauczycielką starszą 4-klasowej szkoły w Kańczudze; Włodzimierza Dubrawskiego nauczycielem starszym 4-klasowej szkoły w Zamarstynowie; Franciszka Zimnala nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły męskiej w Andrychowie; Kazimierę Zimnalową nauczycielką młodszą 5-klasowej szkoły żeńskiej w Andrychowie; Władysława Węgrzynka młodszym nauczycielem 5-klasowej szkoły w Zatorze; Jana Dąbrowskiego kierującym nauczycielem 3-klasowej szkoły w Siemianówce; Wiktoryę Urbańską nauczycielką kierującą II. 4-klasowej szkoły żeńskiej w Tarnopolu; Józefę Studzińską starszą nauczycielką szkoły żeńskiej pospolitej połączonej z wydziałową w Tarnopolu; Karolinę Romańską młodszą nauczycielką I. 4-klasowej szkoły żeńskiej w Tarnopolu; Jana Hałatka nauczycielem kierującym, Antoniego Dreścika nauczycielem starszym i Ludwikę Heimbergerową nauczycielką młodszą 3-klasowej szkoły ludowej w Kalwaryi Zebrzydowskiej; ks. Michała Wielińskiego nauczycielem religii 5-klasowej szkoły w Brzesku; Józefa Binkowskiego nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Dawidowie; Maurycego Młodeckiego nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Krotoszynie; Ignacego Kosseckiego młodszym nauczycielem 2-klasowej szkoły w Bobowej; Kamilę Chowańcównę młodszą nauczycielką 4-klasowej szkoły w Tyśmienicy; Emilię Neuwirthównę młodszą nauczycielką 4-klasowej szkoły w Radymnie; Hipolita Mrozińskiego nauczycielem starszym 4-klasowej szkoły w Niepołomicach; Adama Ryłkę nauczycielem kierującym i Franciszkę Mikolaszównę nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły w Choczni; Jana Drozdowskiego nauczycielem kierującym 2 klasowej szkoły w Zawalu; Michała Sokołowskiego nauczycielem młodszym 5-klasowej szkoły męskiej w Kałuszu; Stanisławę Blauth nauczycielką starszą 5-klasowej szkoły żeńskiej w Kałuszu.

Carstwo rossyjscy w Wiedniu.

Na Najwyższy rozkaz Najj. Pana, w dniu przybycia carstwa rossyjskich do Wiednia t. j. 27 b. m. o godzinie pół do jedenastej przed południem, ustawiona zostanie na dworcu kolei Północnej w Wiedniu honorowa kompania ze sztandarem i orkiestrą z pułku piechoty nr. 2, im. Aleksandra I. cara Rossyi.

Następnie, również na Najw. rozkaz, wyruszy pod dowództwem komendanta korpusu generała broni hr. Uexkull-Gyllenbanda, 35 batalionów piechoty z pułków 13 i 14 dywizyi piechoty (między tymi 3 bataliony drugiego pułku cesarskich strzelców tyrolskich oraz cztery bataliony bośniackie), dalej 27 batalionów kawaleryi (z 5 pułków 10 i 17 brygady), 18 bateryj artyleryi z 4 pułków artyleryi polnej, jeden pułk piechoty (3 bataliony) i jeden pułk kawaleryi (3 szwadrony) obrony kraj. Ustawienie wojsk będzie ukończone o godzinie pół do 10 przed południem. Wojska wyruszą *en parade* z odznakami polowemi z gałązek dębowych. Wszyscy komendanci pozostaną na wyznaczonem im przez przepisy służbowe miejscu także i podczas przejazdu Najj. Pana na dworzec. Przy przyjęciu cara i carowej na dworcu kolei północnej, oraz przy przejeździe przed frontem wojsk, orkiestry odegrają hymn rossyjski. Z rozkazu Najj. Pana podczas pobytu carstwa w Wiedniu mają oficerowie występować w paradzie. Karty wstępu na przegląd wojska na polach Schmelzu, wydawane będą tylko w komendzie placu.

W orszaku carstwa rossyjskich podczas pobytu ich w Wiedniu, będą się znajdowały następujące osoby: Ochmistrzyni carowej ks. Galicyn, dama dworu Wasilczykow; minister carskiego dworu hr. Woroncow-Daszkow, minister spraw zewnętrznych ks. Łobanow, generalny komendant carskiej kwatery głównej, generał adjutant Richter, marszałek dworu hr. Benckendorff, w. ochmistrz dworu carowej hr. Hendrikow, generał Hesse, lekarz nadworny dr. Hirsch, podkomorzowie d'Echapport, Kopytkin i Mamontow, oraz adjutant przyboczny rotmistrz ks. Oboleński i kapitan ks. Dołgoruki.

Z Rzymu.

(Zaręczyny księcia Neapolu. — Podarunek narzeczonego. — Uroczystości weselne. — Erytrea. — Leontjew. — Wojna Rzymu z Kartaginą. — Ciekawe odkrycie na Kapitolu. — Starożytny i ważny rękopis).

Włochy zajęte są obecnie małżeńskimi projektami swego następcy tronu. Według oficyalnych zapewnień, wiadomość o zaręczynach księcia Wiktora Emanuela z piękną księżniczką czarnogórską Heleną, przyjęto w całym kraju i w koloniach włoskich z ogromnem zadowoleniem; chociaż zaś są i tacy, którzy byliby woleli, aby związek małżeński następcy tronu nie tylko liczył się z popędami serca ale i z interesami dynastyi i państwa, — głosy ich nikną w ogólnym chórze radości a nawet nie brak utrzymujących, iż związek dynastyi sabaudzkiej z domem czarnogórskim może Włochom przynieść rzecz pożądaną: zbliżenie i przyjaźń z Rossyą.

O historyi projektów małżeńskich księcia Neapolu, opowiada dziennik *Italie* tak: „Król Humbert i królowa Małgorzata często zachęcali królewicza, aby pomyślał o wyborze żony. Książę odpowiadał jednak ciągle, że czeka, dopóki nie znajdzie żony, odpowiadającej zupełnie jego pojęciom o ideale. W końcu chciała królowa ożenić swego syna nawet z angielską księżniczką, lecz książę Neapolu trwał przy swojem postanowieniu. Gdy jednak książę Aosty poślubił księżniczkę Helenę Orleańską, królowa Małgorzata rzekła poważnie do syna: „Teraz i ty musisz stanowczo pomyśleć o ożenieniu się“ a książę przyrzekł to swej matce. Zdarzyło się, iż wnet potem zobaczył księżniczkę Helenę czarnogórską w Wenecyi; ze skwapliwością podążył następnie do Moskwy na uroczystości koronacyjne, gdzie i księżniczka być miała — i tam też przyszedł do przekonania, iż znalazł już swój ideał. Gdy powiedział o tem rodzicom, król Humbert z razu podnosił przeciw zamiarowi temu zarzuty, w końcu jednak rzekł do syna: „Chcę uczynić wszystko, byleby tylko ciebie widzieć szczęśliwym.“ W kilka dni potem pojechał książę do Cetynii, aby ideał swój sobie zdobyć.“

Łatwo zrozumieć, gdy z Cetynii donoszą do tryesteńskiego *Mattino*, że panuje tam niesłychany entuzyazm z powodu zaręczyn księżniczki Heleny, że księcia Neapolu przyjmują z ogromnemi owacyami. — Na dom Nieguszów-Petrowiczów pada bowiem przez związek z dynastyą włoską splendor niezwykły, niespodziany. — O ceremonii zaręczyn opowiadają, że odbyła się poważnie, i z prostotą. Następca tronu włoskiego, ubrany w mundur generalski, prosił we włoskim języku o rękę księżniczki, a książę Mikołaj wypowiedział swą zgodę na tę prośbę również we włoskim języku. Podczas całej uroczystości mówiono prawie wyłącznie tylko po włosku — a księżna i księżniczki czarnogórskie władają tym językiem wybornie. Książę Neapolu uściskał i ucałował rodziców swej narzeczonej, księżnej Helenie zaś ofiarował cenny upominek, mianowicie bransoletę, wartości miliona franków. Siostra księżniczki Vera, ofiarowała narzeczonym kwiaty. — Z powodu zaręczyn tych wręczył specyalny poseł rossyjski Radoruky ks. czarnogórskiemu pismo odręczne cara, utrzymane w bardzo serdecznym tonie, które zawiera równocześnie zezwolenie synodu rossyjskiego na zmianę religii księżniczki. Zmiany religii dopełni arcybiskup z Antivari.

Po uroczystej proklamacyi zaręczyn odprawiono w katedrze cetyńskiej *Te Deum*, oraz modlitwy za włoskich królestwa i za narzeczonych. Następnie przyjmowali narzeczeni życzenia. Oboje są przedmiotem ciągłych owacyj ze strony ludności. Miasto przyozdobiono chorągwiami włoskiemi i czarnogórskiemi. Wieczór odbyła się wielka iluminacya i pochód z pochodniami. Książę czarnogórski nadał księciu Neapolu wielką wstęgę orderu Daniła i order domowy św. Piotra.

Najjaśniejszy Cesarz Franciszek Józef, cesarz Wilhelm, car, oraz królowa Wiktorya nadesłali telegramy gratulacyjne z powodu zaręczyn włoskiego następcy tronu.

Utrzymują, że włoski następca tronu pragnie, aby ślub odbył się w Rzymie. O ile jednak dotychczas wiadomo, ślub ma się odbyć w listopadzie w Monza. Ślub dawać będzie arcybiskup Turynu. Następnie nowożeńcy udadzą się do Rzymu, gdzie odbędą się wielkie uroczystości, w których wziąć ma także udział: królewska rodzina portugalska, cesarz Wilhelm, ks. Walii i jeden z w. książąt rossyjskich.

Piccolo donosi z Cetynii, że było życzeniem księcia Czarnogórskiego, aby ślub dawał biskup Strossmayer. W skutek nieznanych dotąd wpływów odstąpił książę od tego życzenia.

W wielu miastach włoskich otwarto już obecnie subskrypcye, aby narzeczonej królewicza ofiarować bogate podarki. Izbie posłów przedłożony zostanie wniosek, aby księciu Neapolu, który obecnie pobiera tylko 500.000 lirów od Ojca, wyznaczyć także apanaże w tej samej wysokości. — Nie brak wreszcie pogłosek, że uroczystość ślubna odbędzie się w Neapolu lub Wenecyi, oraz, że ślub zostanie odłożony do czasu, aż jeńcy włoscy powrócą z Szoa. — W Rzymie z powodu zaręczyn następcy tronu, na budynkach publicznych wywieszono na znak radości chorągwie. Syndyk stolicy złożył królowi i następcy tronu życzenia w imieniu miasta. Dzienniki poświęcają zaręczynom krótkie lecz przychylne uwagi. *Italie* pisze: Wybór uczyniony przez następcę tronu jest pod każdym względem doskonały, tak, iż nawet Papież, chociaż tylko w formie prywatnej, wyraził wysokie swe zadowolenie.

Dzienniki rzymskie donosiły, że dowódca wojsk włoskich w Erytrei, generał Baldissera, powróci jedynie na chwilowy pobyt do Afryki, ponieważ nadwątlony stan jego zdrowia nie pozwala mu na stałe przebywanie w afrykańskim klimacie. Miał jednak w początkach jesieni zarządzić odpowiednie środki obrony przeciw oczekiwanym w tej porze krokom zaczepnym ze strony Abisyńczyków. Obecnie jednak donoszą, że z początkiem września wyruszają oddziały techniczne do Massawy, a na życzenie rządu powróci także generał Baldissera prędzej do Afryki, niż było postanowione. Baldissera obejmuje rządy w Afryce i rozpocznie natychmiast fortyfikacye linii Mareb.

Pomiędzy innemi uzyskał on w Rzymie od rządu fundusze, potrzebne na budowę kolei żelaznej między Asmarą a Gurą, która to

4)

MOGIŁA NA MONTMARTRE.

Szczegóły zgonu Juliusza Słowackiego na podstawie nieznanych materyałów.

II.

(Ciąg dalszy).

Ów pukiel włosów, dobrze zachowanych, znajduje się obecnie w Muzeum Ossolińskich we Lwowie i stanowi jedyną może po Słowackim materyalną pamiątkę. Portret, wykonany przez Petiniaud. przepadł gdzieś bez wieści i nie ukazał się nigdy w odbiciu litograficznem.

„Spuścizna literacka — jak doniósł mi łaskawie jeszcze w dniu 18 kwietnia 1893 r. ś. p. ks. arcybiskup Feliński w przeprowadzonej w tym przedmiocie korespondencyi — dostała się w moje ręce samą siłą rzeczy, bo nie było nikogo, ktoby się o nią upomniał. Listy do siebie pisane, umierający polecił mi spalić, zapewne z obawy skompromitowania osób, co je pisywały, uważano to bowiem wówczas w Rossyi za przestępstwo stanu. Zrobiłem wyjątek dla listów Zygmunta Krasińskiego, które ocalały. Reszta korespondencyi była charakteru prywatnego. Rękopisma były w wielkim nieładzie; wiele pięknych utworów na ulotnych kartkach poznajdywałem. Poemat, który mi przed śmiercią dyktował, był to drugi rapsod „Króla Ducha“.

„Zaledwie zabrałem się do uporządkowania i przepisania najmniej czytelnych rękopisów, przybył do mnie Cypryan Norwid z oświadczeniem od Zygmunta Krasińskiego, że gotów swoim kosztem wydać całą pozostałość literacką po Słowackim... Przyjąłem chętnie tę ofiarę i z tem większą gorliwością zabrałem się do pracy przygotowawczej, gdy Krasiński otrzymał wezwanie od rządu rossyjskiego niezwłocznego powrotu pod grozą konfiskaty majątku. Widząc udaremnioną nadzieję wydania tą drogą rękopisów, a zmuszony sam wrócić do kraju, odesłałem wujowi Juliusza, Teofilowi Januszewskiemu do Galicyi*) wszystko, co u siebie miałem, następnie zaś Małecki zajął się wydaniem i rozbiorem tak dawniejszych, jak i pośmiertnych utworów zapoznanego za życia, a dziś tak wysoko cenionego poety.

„Oto wszystko, co przypomnieć sobie mogłem ze szczegółów, o które mię Pan zapytuje. Radziłbym jednak sprawdzić w dziele Małeckiego nazwisko wykonawcy testamentu, tak co do brzmienia, jak i co do pisowni, gdyż nie dobrze pamiętam.

„Proszę raz jeszcze przyjąć wyrazy poważania i wdzięczności za podjętą dla tak drogiego sercu mojemu poety pracę, której każda okruszyna jest mi nader pożądaną“ i t. d.

Dopiero w kilkanaście lat po zgonie Słowackiego rękopisy te dostały się w ręce prof. Małeckiego, który, jak to powszechnie przyznano, z niepospolitym dla ogółu pożytkiem zajął się uporządkowaniem i wydaniem tej całej spuścizny....

Lecz pozostała jeszcze garść faktów nieznanych, trochę dokumentów, związanych ze zgonem poety, które tu po raz pierwszy ogłosić zamierzamy. Prostują one dotychczasowo w tym przedmiocie wiadomości i uzupełniają nadto szczegóły zgonu, zamieszczone w pisanych do mnie listach ś. p. ks. arcybiskupa i w artykule zamieszczonym w *Czasie* w dniu 11 i 13 lipca r. z. *).

Feliński zawiadomił natychmiast o zgonie Hipolita Błotnickiego, pierwszego nauczyciela Słowackiego. List ten, którego oryginał znajduje się w posiadaniu p. Gadona, zawiera kilka wierszy następujących:

„*Wtorek.*

Szanowny Panie!

Słowacki już skończył. Spokojnie i z rezygnacyą, opatrzony św. Sakramentami. Egzekutorem testamentu naznaczył Francuza Petiniaud, który jest tu w tej chwili i zajmie się pogrzebem. Ja zostaję tu także, żeby mu dopomódz w czem będę mógł. Pogrzeb odbędzie się pojutrze, jutro rozeszlą się oznajmienia do Polaków, którzy zechcą uczcić pamięć zmarłego. Jeżeliby Pan był łaskaw przysłać nam jakim sposobem książkę z adresami, bardzo byśmy byli wdzięczni, gdyż inaczej oznajmień rozesłać nie możemy; ja obowiązuję się w całości ją panu oddać. Będę tu nocować, żeby nie zostawiać samego Francuza, który tak poczciwy, że się poświęca dla naszego rodaka.

Niech Pan raczy przyjąć wyznanie głębokiego uszanowania, z którem pozostaję Panu życzliwym sługą

Szczęsny Feliński.

Rue Ponthieu, 30

Adres:
a Monsieur
Monsieur Błotnicki
a Paris
Rue et Ile St-Louis, 2.“

Owo zaproszenie na pogrzeb Słowackiego było wydrukowane na arkuszach papieru listowego in 4o, z wązką, czarną obwódką. Należy ono do niezmiernych rzadkości, odpis zaś onego zawdzięczamy uprzejmości p. Władysława Mickiewicza:

„Uprasza się Szanownych Rodaków aby raczyli oddać chrześciańską posługę Juliuszowi SŁOWACKIEMU, zmarłemu w Paryżu, dnia trzeciego kwietnia. Zgromadzenie będzie miało miejsce w mieszkaniu Zmarłego, przy ulicy Ponthieu nr. 30, dnia piątego kwietnia o godzinie 11tej zrana.

Nabożeństwo pogrzebowe odbędzie się w kościele Saint-Philippe-de-Roul, o godzinie 12tej, zkąd zwłoki odprowadzone zostaną na cmentarz Montmartre.“ *)

We czwartek więc, dnia 5 kwietnia, o godzinie 11 rano, na najskromniejszym, bo na *dziewiątej* klasy karawanie, złożono niezabalsamowane ciało poety, który „nie zostawił tutaj żadnego dziedzica ani dla swojej lutni, ani dla imienia.“ Za prostą, czarną trumną, z białym tylko krzyżem na wieku, postępowali Feliński, Petiniaud i garstka zaledwie obojętnych, niegłośnych nawet nazwisk rodaków....

(Ciąg dalszy nastąpi).

Leopold Méyet.

*) Januszewski mieszkał we wsi Ubieniu, pod Lwowem.

*) „Ze wspomnień o Słowackim, przez ks. arcybiskupa Felińskiego“. Z listu pisanego do p. Ferdynanda Hösicka.

*) W zawiadomieniu tem wkradła się pomyłka: zamiast „Saint Philippe de Roul“ winno być „Saint Philippe du Roule.“

linia przedłużona będzie następnie do Aduy. Gura bowiem stanowi pozycyę, w której znaczniejszy nawet korpus wojska bezpiecznie rozłożyć się może obozem i która obfituje w żywność i wodę. Zapytany czy uważa za możliwe przeniesienie wojny do kraju Szoa, miał Baldissera odpowiedzieć, że do tej akcyi niezbędne jest czteroletnie przygotowanie. W obecnej chwili uważa generał nawet zawarcie pokoju za połączone z wielu trudnościami. Być jednak może, że świeże zajęcie przez Włochy karabinów, przeznaczonych dla negusa, uczyni króla Menelika skłonniejszym do ustępstw. W sprawie tego zajęcia zwraca zresztą *Italie* uwagę, że handel bronią dozwolony jest Etiopii. Sam Crispi zwrócił się w r. 1880 z żądaniem do króla Menelika, aby wysłał swych reprezentantów na konferencyę brukselską, która jak wiadomo, miała na celu uregulowanie dowozu broni do Afryki. Dnia 26 lutego roku 1890 wysłał Crispi dwa telegramy do hr. Antonelli'ego, w których domagał się od tego dyplomaty, aby wyjaśnił królowi Menelikowi korzyści jego z udziału w tych międzynarodowych rokowaniach. Menelik uznał słuszność tej rady i prosił Crispi'ego w osobnym liście, aby upoważnił posła włoskiego w Brukselli do reprezentowania Abisynii. Przedstawiciel ten starać się miał przedewszystkiem o zapewnienie Abisynii swobodnego dowozu broni i amunicyi. W Brukselli podpisał włoski poseł br. Renzis, odpowiedni traktat w imieniu króla Humberta i negusa, cesarza Etiopii. W ten sposób sam rząd włoski zastrzegł Menelikowi prawo swobodnego dowozu broni. — Inna natomiast rzecz, czy wolno przewozić broń tę przez wody włoskie — pod tym względem prawa Menelika utrzymać się nie dadzą, a konfiskata okrętu „Doelwyk" będzie, zdaje się, utrzymana. Z Massawy donoszą też do *Tribuny*, że komisya śledcza w sprawie zajętego przez Włochów holenderskiego parowca „Doelwyk" przesłuchiwała komendantów, oficerów i załogę tego okrętu. Rozpoczęło się też wyładowywanie skrzyń, zawierających karabiny. Wogóle było na pokładzie okrętu 2477 skrzyń, z których jedne zawierały po 13, inne po 20, względnie po 30 karabinów; ogółem naliczono 50.000 karabinów. Resztę ładunku stanowi 2221 skrzyń z nabojami do karabinów i 125 skrzyń z amunicyą dla armat.

O położeniu kolonii erytrejskiej odbiera też *Köln. Ztg.* od swego korespondenta w Rzymie następujące szczegóły: „Po kilkodniowej nieobecności powrócił prezes gabinetu Rudini, dnia 7 b. m. do Rzymu i odbywał z pojedynczymi ministrami obrady nad rozmaitemi kwestyami polityki zagranicznej i finansowej, przedewszystkiem zaś nad sprawami kolonialnemi. W obradach tych uczestniczy także generał Baldissera, który resztę swego urlopu zużyje na kuracyę w Karlsbadzie a we wrześniu powróci do Erytrei. Omawiano środki potrzebne do obrony kolonii, przy zachowaniu rzeki Mareb, jako linii granicznej. Jak wynika z komentarzy rozmaitych przychylnych rządowi dzienników, przygotowania te wojenne uważać należy wyłącznie za środki ostrożności; rząd bowiem nie przypuszcza, aby w niedalekiej przyszłości zagrażała walka ze strony Etiopii, albo atak mahdystów na Kassalę, nie nosi się też z myślą rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich. Gabinet Rudini'ego trzyma się przyjętej w roku 1891 zasady, że kolonii bronić wypada w granicach przyznanych jej traktatami, że jednak nie należy wykraczać po za te granice, ani poświęcać dla polityki kolonialnej znaczniejszych ofiar w krwi i pieniądzach. Co się tyczy budżetu kolonialnego, to rząd żywi nadzieję, że wystarczy suma mniejsza nawet, niż uchwalonych przez parlament siedm milionów, skoro zniknie potrzeba obrony tak wysuniętego posterunku, jak zagrożona przez mahdystów Kassala".

Zainteresowanie się sprawą kolonii erytrejskiej w Rzymie pobudził teraz pobyt w stolicy Włoch głośnego dowódcy rossyjskiej wyprawy do Menelika Leontiewa. Jak już wiadomo, *Tribuna* ogłosiła interview z Leontjewem, który miał powiedzieć, że Menelik oczekuje wysłania włoskiego generała, aby zawrzeć pokój. Nadto dodał, że od zawarcia pokoju zależy uwolnienie jeńców. Również okazuje negus gotowość zawarcia z Włochami traktatu handlowego na podstawie granic, ustalonych w traktacie z Ucciali. Prócz tego donosi *Tribuna*, że Leontiew odwiedził hrabinę Santafiora i kardynała Vanutelli'ego.

Italia utrzymuje że postanowiono już wysłać do Menelika generała, który za kilka dni odjedzie, aby rozpocząć układy pokojowe, a z Rzymu telegrafują, że celem uwolnienia jeńców w Afryce, jako specyalny pełnomocnik Włoch, odjeżdża generał Heusch do negusa.

Leontjew miał prosić o audyencyę u Papieża, nie otrzymał jej jednak. Był za to na cało-godzinnej audyencyi u sekretarza stanu papieskiego kardynała Rampolli. Przyniósł on list od msgra Macario. Dzienniki rzymskie wyrażają się w ogóle o Leontjewie niechętnie. *Roma* nazywa go wprost smutnej pamięci awanturnikiem. Czyniąc wyraźną aluzyę do rzekomej misyi Leontjewa, jako wysłannika negusa do rządu włoskiego, *Opinione* powiada, że Włochy pragną uczciwie pokoju z Abisynią i że zrzekły się wszystkich aspiracyj zaborczych i protektoratu, a jako jedyny warunek zawarcia pokoju stawiają uwolnienie jeńców. Jeżeli jest prawdą, że negus każe sobie czytać dzienniki europejskie, to przyjdzie on wnet do przekonania, iż Włochy pewnych hańbiących warunków przyjąć nie mogą, i że także jeńcy nie mogą okupywać swej wolności kosztem honoru ojczyzny. Negusowi źle doradzono, jeżeli spodziewa się zastraszyć Włochy pogróżkami; doradcy jego powinni mu w czas przypomnieć przebieg walki Rzymu z Kartaginą i jej rezultat...

Archeologowie i historycy rzymscy są pełni radości z powodu ważnego odkrycia na Kapitolu. Niedawno robotnicy kopiąc doły pod fundamenta na pagórku kapitolskim, gdzie municipium uchwaliło wystawić nowe budynki na biura miejskie, odkryli słynną „plateę", czyli platformę kamienną, która służyła za silną podstawę wspaniałym budynkom dawnego Kapitolu. „Plateę" tę odkryto na przestrzeni kilkudziesięciu metrów kwadratowych w kilku punktach, dalsze prace są niemożebne, gdyż przeszkadzają im piękne budynki municypalne, budowane przez Michała Anioła. Przy robotach tych znaleziono kilka przedmiotów starożytnych, kilka amfor i wspaniały kawał fryzu ozdobiony pięknie modelowanemi płaskorzeźbami, pochodzący z prastarej świątyni Jowisza, wystawionej około 509 roku przed Chrystusem.

W Medyolanie znowu odnaleziono niedawno temu wyjątek z jednego z najdawniejszych zabytków starożytnej literatury chrześciańskiej. Jak wiadomo, przy dysputach, które odbywały się między żydami i chrześcianami w pierwszych wiekach chrystyanizmu, uczeni żydowscy często zarzucali chrześcianom przeróbki w tekście Starego Testamentu i powoływali się na to, iż w oryginale to lub inne miejsce brzmi zupełnie inaczej, aniżeli w tłómaczeniu greckiem, z którego jedynie korzystać mogli chrześcianie. Okoliczność ta skłoniła jednego z największych uczonych chrześciańskich owego czasu, Origena (pocz. III. wieku), do wydania żydowskiego oryginału ksiąg Starego Testamentu en regard ze wszystkiemi znanemi wówczas przekładami greckiemi. Wydawnictwo mieściło się na 6 kolumnach (ztąd jego nazwa „Haxapla"). Na pierwszej z nich pomieszczony był tekst żydowski, skreślony literami żydowskiemi, na drugiej — tenże tekst w greckiej transkrypcyi, na trzeciej grecki, tłómaczenie Simmacha, na czwartej — dosłowne tłómaczenie łacińskie przez żyda Aquilę za Adryana, na piątej najbardziej rozpowszechnione wśród chrześcian tłómaczenie tak zw. 70 komentatorów, dokonane według podania, na żądanie i kosztem Ptolomeusza Feladilfa dla biblioteki aleksandryjskiej; wreszcie szóstą kolumnę zajmowało tłómaczenie niejakiego Theodotiona. Ciekawy ten zabytek, przechowywany w bibliotece Origena w Cezarei, gdzie jeszcze korzystał z niego autor łacińskiej Wulgaty, Hieronim, został zagubiony bardzo wcześnie; przypuszczano, iż zniszczyli go Arabowie. Pojedyncze waryanty i przypiski do Hexapla, które do nas doszły, wywołały całą literaturę. I oto w końcu maja r. b uczonemu katolickiemu, Giovanni Mercati, udało się odnaleść w bibliotece medyolańskiej część tego znakomitego dzieła — pięć kolumn, (pierwszej brak), zawierających tekst i tłómaczenie 11 psalmów. Obecnie Mercatti przygotowuje do druku odnaleziony wyjątek. Rękopis sięga X. wieku, a to daje powód do wniosków, iż z biegiem czasu uda się jeszcze odnaleść i inne wyjątki Starego Testamentu.

KRONIKA

Lwów, 21 sierpnia.

— **Zasiłki dla internatów.** Z dotacyi sejmowej na zasiłki dla internatów, istniejących przy seminaryach nauczycielskich męskich i żeńskich, udzielił Wydział krajowy zgodnie z wnioskiem c. k. Rady szkolnej krajowej po 800 zł. internatowi żeńskiemu w Krakowie; internatom męskim: w Krakowie, Samborze i Tarnowie; 500 zł. internatowi męskiemu św. Jozafata we Lwowie, 400 zł. internatowi męskiemu w Stanisławowie, 300 zł. internatowi żeńskiemu we Lwowie; wreszcie z funduszu dyspozycyjnego internatowi męskiemu w Sokalu 200 zł.

Podzielając opinię Rady szkolnej krajowej, postanowił Wydział krajowy wstawić do preliminarza budżetu na rok 1897 zwiększoną dotacyę na internaty w sumie 5.000 zł. zamiast dotychczasowej 4.400 zł., a to ze względu na rozwój internatów, gdyż prócz świeżo powstałego internatu w Sokalu, przybywa jeszcze nowy w Krośnie.

— **Z Towarzystwa weteranów.** Członkami honorowymi zamianował I. gal. Korpus c. k. weteranów wojskowych p. Maurycego Lazarusa, dyrektora Banku hipotecznego, oraz p. Antoniego Sokołowskiego profesora c. k. szkoły realnej i dyrektora krajowego Towarzystwa dla handlu i przemysłu.

— **W wagonie** tramwaju konnego, zapomnianą derkę do podróży, może właściciel odebrać w Dyrekcyi kolei konnej.

— **Koncert** na dochód funduszu pensyjnego c. i k. kapelmistrzów wojskowych, odbędzie się w sobotę dnia 22 b. m. w ogrodzie pojezuickim.

— **Z Brazylii.** Według wychodzącego w Kurytybie niemieckiego dziennika *Der Beobachter* w dniu 3 czerwca b. r. przybyło z Antonio Olyntho do Lapa 11 wychodźców galicyjskich, którzy pieszo podróżowali do Kurytyby, aby tam się użalić, że w kolonii powyższej wychodźcom od 3 do 6 miesięcy oczekującym na wydzielenie ziemi, a to ojcom rodzin, wdowom, starcom a nawet chorym odebrano wszelką alimentacyę. Czterej zgłodniali wychodźcy, którzy zjedli grzyby w lesie zebrane, potruli się i tylko szybka pomoc ich odratowała. Z wiadomości tej wynika, że wydzielenia gruntów trudno się doczekać, że oczekujący na głód są narażeni.

— **Wpisy do seminaryum** nauczycielskiego męskiego w Rzeszowie odbędą się dnia 29 i 31 sierpnia od 9—12 rano i od 3-5 po południu; zaś 30 sierpnia tylko od 9—12 rano, w kancelaryi Dyrekcyi. Na kurs przygotowawczy przyjęci być mogą uczniowie, którzy najmniej 2 klasy szkoły średniej, 6-tą klasę lub dwuletni kurs 5-tej klasy szkoły ludowej ukończyli, 14 lat wieku liczą i zdrowie odpowiednie posiadają. Na pierwszy rok przyjęci będą uczniowie z ukończoną 4 kl. szkoły średniej, jeżeli tylko z filologii klasycznej zły postęp otrzymali, następnie uczniowie z ukończoną szkołą wydziałową 7 lub 8 klasową.

Przyjęcie zawisło zresztą od egzaminu wstępnego, któremu wszyscy uczniowie tej kategoryi poddać się mają.

Ponieważ liczba uczniów w szkole ćwiczeń jest ograniczona, przeto zechcą rodzice lub opiekunowie zawczasu o przyjęcie do szkoły ćwiczeń się zgłosić. Do klasy 2, 3 i 4 obcych uczniów się nie przyjmuje.

— **Ślub.** We wtorek 18 b. m., w kościele rzymsko-katolickim w Czerniowcach ks. kan. Schmied w asystencyi ks. prof. Opolskiego pobłogosławił związek małżeński pomiedzy panną Stefanią Ender i p. Agenorem Romankiewiczem.

— **P. Marya z Mickiewiczów Gorecka**, córka Adama Mickiewicza, przybyła na kilka dni do państwa Leszków Prus-Wiśniowskich w Wołostkowie w Galicyi.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Mszanie Dolnej, dr. Jerzy Odrobina, przeżywszy lat 55.

W Czerniowcach Waleryan Wenzek, zarządca ekonomatu i magazynu tytoniowego; zmarł skutkiem połknięcia kostki, która dostała się aż do płuc.

W Hliboce, Aniela Januszewska, żona ekspedytora pocztowego w Czerniowcach.

W Radegund miejscowości klimatycznej w Styryi Jerzy Niezabitowski, uczeń III. klasy gimnazyalnej we Lwowie, syn ś. p. Antoniego i Honoryny z Garczyńskich, w 13 roku życia. Zwłoki sprowadzono do Lwowa i tu dziś w południe, po nabożeństwie w kościele OO Bernardynów złożono w grobowcu familijnym na cmentarzu łyczakowskim.

— **Z Obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 21 sierpnia godz 10 rano 1896.

Dnia	Godz.	Barometr * mm.	Temperatura °C.	Wiatr kierunek	Wiatr siła	Zachmurzenie nieba (0—10) **
20/8	2 połud.	765 07	+21·2	SW	1	5
20 8	9 wiecz.	765 05	+16 6	SW	2	8
21/8	7 rano	763 86	+17 0	S	2	3

Najwyższa temperatura od 12 w południe dnia 20 sierpnia do 7 rano dnia 21 sierpnia b. r. była +23 2°C., najniższa +13·4°C.

Barometr stoi w mierze.

*) Podane stany barometru są zredukowane do poziomu morza i przy temperaturze 0°C. Chcąc oznaczyć stan barometru dla pewnej wysokości n metrów, należy w ogólności $\frac{n}{11}$ mm. odjąć.

**) 0 Pogodnie.

**) 10 całkiem zachmurzone.

— **Śmierć w płomieniach.** Z Muszyny donoszą: Dnia 18 b m. o godzinie 10 rano spalił się tu dom Wojciecha Kijowskiego, a w nim troje drobnych dzieci. Ojciec, murarz, był na robocie w Krynicy, matka poszła na pole. Nieszczęśliwe ofiary w pomieszkaniu zamknięte bez dozoru, wydostać się nie mogły i padły pastwą płomieni.

— **Pożar.** W majątku hr. Arturów Russockich w Lipicy dolnej zgorzał wczoraj dom mieszkalny, stajnie, oraz inne budynki dworskie i gumno z całą tegoroczną krescencyą. Szkoda, tylko w części ubezpieczona, wynosi przeszło 30.000 zł. Przyczyna pożaru dotychczas nie zbadana, ale zachodzi podejrzenie, że ogień został podłożony.

— **W Olszy** pod Krakowem, majątku hrabstwa Antonich Potockich, odbyła się w tych dniach piękna uroczystość. Na obszarze dworskim i kosztem hrabstwa Potockich stanęła tam murowana „Ochrona," powierzona Siostrom Służebniczkom Maryi. Budynek spory i schludny, otoczony jest dużym ogrodem. Celem poświęcenia budynku, zjechał na miejsce Najprzewielebniejszy Książę-Biskup Puzyna dnia 18 b. m. Przyjęty przez proboszcza miejscowego, ks. Łabaja z Krakowa, tudzież hrabstwa Potockich, Służebniczki, oraz grono zaproszonych gości, między którymi był p. radca Dworu delegat Laskowski i wiceprezes Rady powiatowej, dr. Franciszek Paszkowski, zastał w przybranej zielenią salce, przeznaczonej na szkołę, zgromadzoną dziatwę oraz zastęp włościan obojej płci w strojach świątecznych. Dopełniwszy poświęcenia, przemówił do włościan, przedstawiając im dobrodziejstwo „Ochrony" i tłómacząc, jak miłość chrześciańska wyrównywa różnice majątkowe i daje sposobność różnym stanom zbliżać się do siebie. Porozmawiawszy z obecnymi i rozdawszy medaliki w upominku dzieciom, Książę-Biskup wraz z gośćmi udał się do dworu w Olszy, gdzie krótką chwilę zabawił.

— **Wykonanie wyroku śmierci.** Dzisiaj o godz. 6 z rana — jak donoszą z Tarnopola — wykonał kat Selinger z Wiednia, wraz z dwoma pomocnikami w Tarnopolu wyrok śmierci na Jakobie Szułymie wieśniaku ze wsi Kalinowszczyzny pod Czortkowem, który odsiedziawszy już przedtem kilkunastoletnie więzienie za zbrodnię morderstwa, po powrocie w strony rodzinne, w styczniu b. r. wymordował arendarza Schutzmanza, jego żonę i dwoje dzieci, a następnie karczmę podpalił. Skazany na śmierć udawał się do łaski monarszej, nie uzyskał jednak ułaskawienia, ponieważ już za poprzednie morderstwo na śmierć był skazany i został ułaskawiony. Zawiadomienie o tem, że wyrok śmierci będzie wykonany, przyjął Szułyma obojętnie; nie chciał też przyjąć pociech religijnych.

— **Ucieczka szefa firmy.** Szef istniejącego w Czerniowcach przedsiębiorstwa wodociągowego, August Hermann, umknął cichaczem z Czerniowiec, narobiwszy długów i sprzeniewierzywszy kaucye swych urzędników. Unieszczęśliwił on wielu młodych ludzi, od których za przyrzeczenie posady wyłudzał pieniądze. Rozesłano za nim listy gończe.

— **Przygoda aeronautów wojskowych.** Nadporucznik artyleryi polnej dr. Jan Kosmiński i porucznik pionierów Józef Mosler przedsięwzięli przed kilku dniami z Wiednia wycieczkę balonem. — W chwili, gdy się opuszczali o godzinie 4 po południu nad miejscowością Totkereszter w Węgrzech, wyskoczył Kośmiński szybko z balonu, podczas gdy Moslerowi zaplątała się noga w sznurach kosza i zawisł w powietrzu. Balon w tejże chwili począł się napowrót wznosić do góry i wlókł nieszczęśliwego oficera blisko 300 kroków z głową na dół zwieszoną. Na szczęście powiodło się balon zatrzymać i uratować Moslera, który odniósł z niebezpiecznej przygody tylko lekkie obtarcie skóry. Obadwaj oficerowie udali się następnie wozem do Oedinburgu, gdzie przybyli o godzinie 8 wieczorem. Korpus oficerski zgotował obu podróżnikom uroczyste koleżeńskie przyjęcie.

— **W Alpach.** O nowych trzech ofiarach Alp donoszą do pism wiedeńskich: W Alpach tyrolskich spadł z wysokości 250 metrów w przepaść niejaki Greisl z Bludenz. W Szwajcaryi, w kantonie Glarus, spadł młody Saksończyk Liebich, pnący się na skały w poszukiwaniu szarotek i ciężko się pokaleczył. Tamże upadła w przepaść jakaś dama, cierpiąca na epilepsyę i zabiła się na miejscu.

— **Dekorowany kamerdyner.** Ojciec św. Leon XIII spełnił w tych dniach najgorętsze życzenia swego wiernego kamerdynera, Pio Centray, mianowicie: obdarzył go orderem św. Sylwestra, a nawet postanowił z własnej szkatuły pokryć koszta, powstające z wpisania nowego kawalera do ksiąg kancelaryi watykańskiej, a kiedy kamerdyner dziękował ze łzami w oczach, Leon XIII, spoglądając na niego z właściwym sobie uśmiechem, pełnym dobroci, rzekł: „Cieszę się, że jesteś zadowolony, panie kawalerze, ale hamuj swoje ambicye i poprzestań na jednym orderze. Czasy są ciężkie. Musimy być oszczędni."

— **Powrót Nansena i jego okrętu.** Powrót Nansena wywołał w Chrystianii wielki entuzyazm. W kilka godzin po nadejściu wiadomości, ze wszystkich dachów powiewały czerwono-niebieskie flagi. Objawy radości zazwyczaj chłodnych i poważnych Norwegczyków były zadziwiające. Obcy ludzie ściskali sobie dłonie z powodu „narodowego zwycięstwa". Rozlegały się charakterystyczne okrzyki: *Hurrah, den Normand Nansen: Sverige har inge Nansen!* (Niech żyje Norwegczyk Nansen; Szwecya nie ma Nansena!) Przed redakcyą *Verden Gang* zapanował tłok nieopisany. Tłumy ludności oczekiwały nadzwyczajnego wydania dziennika. Dyrektor

departamentu królewskiego wysłał osobiście w urzędzie telegraficznym urzędową depeszę do króla Oskara. Żona podróżnika, pani Ewa Nansen, otrzymawszy wiadomość od męża, padła zemdlona. Uniwersytet królewski, przy którym Nansen jest konserwatorem, otrzymał mnóstwo telegramów gratulacyjnych.

Z Chrystianii telegrafowano dziś (dnia 21 b. m.) nad ranem:

Przepowiednie Nansena, że jego okręt „Fram", na którym odbył podróż podbiegunową, a który musiał zostawić w lodach, aby się dalej udać sankami na północ, powróci rychło bez szwanku, sprawdziły się już. Wczoraj „Fram" w istocie powrócił.

Nansen w Hamerfest otrzymał wczoraj następujący telegram od swego zastępcy na „Framie" Swerdrupa ze Skjerowe: „W dobrem zdrowiu przybyłem tu na „Framie". Na pokładzie wszystko dobre. Witamy! „Fram" odpływa natychmiast do Tromsoe".

Przy odczytywaniu tego telegramu, żona Nansena wybuchła łzami radości, a Nansen odpowiedział telegraficznie Swerdrupowi: „Witam ciebie serdecznie i wszystkich. Hurra! dla „Frama". Następnie Nansen odpłynął natychmiast z Hammerfest do „Frama", wśród niesłychanych objawów radości ze strony publiczności a na „Framie" uda się do Christianii.

Andrée, który ma zamiar puścić się do bieguna balonem, odwiedził pokład „Frama". Statek Nansena dosięgnął 85 stop. 75 min. płn. szerokości.

— **Wyprawa Andrye'ego.** Ze Stokholmu donoszą: Z powodu depeszy z Ottawy, donoszącej, iż Indyanie w Kolumbii brytyjskiej widzieli balon, uważany za balon Andrée'go, szwedzki minister spraw zagranicznych zwrócił się do konsula szwedzko-norweskiego w Wiktoryi, w Kolumbyi angielskiej, z zapytaniem. Oto odpowiedź: Balon w mowie będący leciał nad Winnipegg w dniu 1 sierpnia. Jeden z kupców z Hazeltown nad rzeką Skeena pod 55°16' szerokości północnej i 127°40' długości wschodniej doniósł w d. 3 sierpnia, że Indyanie w d. 1 t. m. o godz. 8 wieczorem, widzieli balon, lecący na wysokości 400 metrów przy wietrze północno-wschodnim. Jednocześnie Indyanie z Headward nad rzeką Skeena, oświadczyli, iż widzieli również balon, pądzony wiatrem północnym. Zestawienie przeto dat wskazuje, iż balon, widziany w Kolumbyi brytyjskiej, nie mógł być balonem Andre'ego.

— **Ex-cesarzowa Eugenia** ustanowiła swoją spadkobierczynią ośmioletnią księżniczkę Wiktoryę Eugenię Battenberską, córkę owdowiałej księżny Henrykowej Battenberskiej. Księżna Henrykowa jest najmłodszą córką królowej angielskiej. W niej kochał się niegdyś młody książę Ludwik Napoleon. Wielka sympatya łączyła zawsze obie kobiety.

— **Giowanni Manzini,** profesor instytutu sztuk pięknych w Morenir, restaurując freski w kościółku w Polinago spadł z rusztowania. Odniósł tak ciężkie rany, że przyniesiony do szpitala zmarł wkrótce w strasznych męczarniach. Był on bratem słynnego malarza Manziniego.

— **Śmierć męczeńska.** Francuski dziennik *Evenement* podaje następujące szczegóły o umęczeniu na Madagaskarze Ojca Berthier, francuzkiego misyonarza, przez plemię Sakalawów. Nieszczęśliwy starzec, pomimo, że otaczali go parafianie, porwany był przez dzikich, którzy z z jeńcem swym podążyli ku północy. Cały dzień i całą noc skrępowany i do drzewa przywiązany cierpiał starzec męki najpierw od żaru słonecznego, a potem wskutek pragnienia i głodu. Kiedy nadszedł następny poranek, dzicy obdarli Ojca Berthier z odzieży, następnie poobcinali mu nos i uszy, oraz wyłupili oczy rozpalonem do białości żelazem. Nareszcie przebili w jego ciele otwór, z którego wysunęły się wnętrzności. Dokonawszy tych zbrodni, oprawcy defilowali przed męczennikiem i każdy z kolei zadawał mu rany, tak jednak, aby cios nie był śmiertelny, ażeby męka jak nadłużej się przeciągnęła. Dwie godziny trwały te męczarnie, aż nareszcie kres im położył własny sługa Ojca Berthier, także przez dzikich uprowadzony. Kazali mu oni pod zagrożeniem śmierci, aby kłuł żelazem swego pana... Nie zwlekał biedny człowiek, z uczuciem najwyższej litości wymierzył śmiertelny cios Ojcu Berthier, położywszy tym sposobem kres jego męce.

— **John Millais** prezes Akademii królewskiej zmarł w Londynie. Millais, znany malarz, urodził się w Southampton dnia 7 czerwca 1829 roku, był przywódcą naturalistów angielskich.

— **Jedną z najdroższych** perfum jest, jak wiadomo, olejek różany, wyciskany z róż rosnących w krajach południowych, mianowicie w Bułgaryi i Persyi. Dawniej kosztował kilogram olejku tego 400, teraz 600 zł. Tegoroczny sprzęt róż w okolicy Kazanłyku w Bułgaryi był atoli tak obfity, że spodziewać się można, iż ceny olejku spadną.

— **Globus Réclusa.** Osobliwością wystawy paryskiej w roku 1889 była wieża Eiffla, wystawa w roku 1900 będzie miała globu-olbrzymi, który zbuduje słynny geograf francuski, Elizeusz Réclus. Będzie to wyobrażenie kuli ziemskiej w stosunku $^1/_{400000}$ naturalnej wielkości. Olbrzym ma mieć 100 metrów w obwodzie, 33 metrów w średnicy. Na globusie wysokość 2.000 metrów, jak Mont Cenisu lub góry Ventoux, wyobrażona będzie przez wyniosłość półcentymetrową. Przy umiejętnej kombinacyi cieniów nawet 800-metrowe wysokości będą oznaczone na globusie. W środku tego olbrzyma będzie umieszczone koncentrycznie drugie wyobrażenie kuli ziemskiej, na którem oznaczone będą kreskami najodpowiedniejsze drogi do objechania świata w około. Wnętrze globusu będzie dostępne dla publiczności.

— **Małpy w kopalniach złota.** Mieszkaniec pewien Transvaalu, który eksploatował jedną z tamecznych min złota, posiadał dwie małe małpki, bardzo inteligentne i zabierał je z sobą, gdy obchodził galerye swej kopalni. Małpy widziały robotników, zajętych zbieraniem minerału, a skutkiem swych zdolności naśladowniczych zaczęły toż samo robić. Wyróżniając dobrze ślady cennego metalu, stały się wkrótce pożądanymi współpracownikami, a zachęcony tem właściciel powiększył wkrótce liczbę ich do 24; małpy nowo przybyłe zaprawione zostały do roboty przez dawniejsze i tak dobrze zaczęły gromadzić piasek złoty, że zastąpić mogły pięciu lub sześciu robotników. Okazały się nadto robotnikami bardzo uczciwymi, nie chowając w fałdach swej skóry ziarn największych, nie oddając się pijaństwu i nie myśląc o utworzeniu syndykatu. Właściciel więc oświadcza, że jest zupełnie zadowolony ze swych robotników czwororęcznych.

— **Żona Li-Hung-Czanga.** Li-Hung-Czaug ma podobno bardzo zajmującą żonę, która liczy przeszło 50 lat, lecz wygląda na kobietę trzydziestokilkoletnią. Na pierwszy rzut oka możnaby nawet myśleć, że nie przekroczyła jeszcze 30 lat. Żona Li-Hung-Czanga jest pięknością pierwszego rzędu (*nota bene* w guście chińskim), a z pięknością łączy wielkie wykształcenie. W swem mieszkaniu na Pa-Ho posiada wielką ilość pawi. Rzadki zbiór botaniczny i wyrobów garncarskich świadczy o jej pilności w gromadzeniu okazów natury i przemysłu. Jako dama chińska tak wysokiej rangi, żona Li-Hung-Czanga posiada 500 sukien, a 1000 służących czeka na jej rozkazy. Stopy jej są podług zwyczaju chińskiego tak ściśnięte, że prawie z miejsca ruszyć się nie może. Pomiędzy innemi ma ona także być wielką artystką fryzyerką. Opowiadają sobie w Shangai, że umie ona czesać swe wspaniałe krucze włosy na setki sposobów.

— **Miasto japońskie** Osaka stało się w ostatnich czasach najbogatszym portem handlowym Azyi wschodniej. Pismo *Handels Museum* donosi, iż Osaka posiada obecnie pół miliona mieszkańców i mnóstwo fabryk. Przemysł tamtejszy produkuje przeważnie tkaniny jedwabnebawełniane, wełniane i lniane, a także dywany, szkło, mydło i t. p. W ostatnich latach powstały tam fabryki zapałek, których wyroby w znacznych ilościach rozchodzą się po całej Azyi.

— **Majątek narodowy Stanów Zjednoczonych** oceniają na 76.000,000.000 dolarów (76 miliardów dolarów czyli około 160 miliardów zł.)

Podobno w Stanach Zjednoczonych istnieje 4000 milionerów dolarowych. Przypuszczając, iż każdy posiada po 10 000.000 dolarów, ogólny majątek tych 4000, odjęty od ogólnej sumy majątku Stanów Zjednoczonych, wykazuje jeszcze 400 dolarów na głowę, czyli o 66 prc. więcej niż przed 45 laty.

— **Bicykle spadają w cenie** — w Ameryce. Z Chicago piszą: Bicykl przestał tu być zabawką sportową. Uczniowie dążą na nim do szkół; urzędnicy i robotnicy fabryczni do codziennych swoich zajęć; policyanci w parkach i niezabudowanych dzielnicach objeżdżają na nim rewiry; posłańcy i listonosze rozwożą drobne posyłki i listy; Towarzystwa telegraficzne używają go do rozsyłania depesz po mieście i t. d.

Wobec tak różnorodnego zastosowania tego nowego środka lokomocyi, a więc i olbrzymiego zapotrzebowania żelaznych rumaków, powstało tu takie mnóstwo fabryk, wyrabiających bicykle, że cena ich spadła raptownie. Z początkiem r. b. płacono jeszcze za najlepsze bicykle po 100 i 80 dolarów, obecnie zaś cena bicykla z najwięcej renomowanych fabryk wynosi od 35 do 65 dolarów t. j. 70 do 130 zł. Nietylko jednak nadprodukcya przyczyniła się do tej zniżki, wielce bowiem także zasłużyła się prasa, energicznie protestująca przeciwko zdzierstwu fabrykantów i agentów, wykazująca cyframi, że koszt budowy bicykla wynosi, stosownie do dobroci użytych materyałów, od 15 do 30 dolarów, czyli od 30 do 60 zł.

Notatki literacko-artystyczne.

Zygmunt Sarnecki ukończył nową sztukę p. t.: „Cud-Dziewica". Treść utworu wysnuł autor z 3 baśni, połączonych ze sobą i udramatyzowanych scenicznie, a bez zatracenia wdzięku poezyi, jaki się kryje w klechdach słowiańskich. Głównym jego motywem — jak pisze *Czas* — jest bajka o dyable Kościeju, bardzo mało znana i po raz pierwszy dopiero w literackie formy ujęta. Charaktery wypukłe, kanwa interesująca, opracowanie oryginalne i efekta wystawy, stworzą niebezpieczną rywalkę dla „Szklanej góry", którą „Cud-Dziewica" pod wielu względami przewyższa. Sztuka ukazać się ma na scenie teatru krakowskiego w bieżącym sezonie.

Międzynarodowa wystawa dzieł sztuki odbędzie się w Dreznie w przyszłym roku w czasie między 1-szym maja a 30-tym września.

Pożądanem byłoby, aby artyści nasi wzięli w niej jak najliczniejszy udział.

O treści regulaminu wystawy poinformować się można w zarządzie naszego Towarzystwa sztuk pięknych.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcyą dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera, w teatrze letnim:

Dziś, w piątek po raz drugi „Doktor Klaus", komedya w 5 aktach Adolfa L'Arronge'a. W roli Gustawa wystąpi p. Władysław Korczak artysta teatru łódzkiego.

Jutro, w sobotę „Sztygar," operetka w 3 aktach Zellera.

W niedzielę (wznowienie) „Otello" tragedya w 5 aktach Shakespear'a z p. Żelazowskim w tytułowej roli.

W poniedziałek „Gasparone," operetka w 3 aktach K. Millöckera.

10)

Wspomnienia z martwego domu.

Powieść

Teodora Dostojewskiego

przełożył z rossyjskiego

Józef Tretiak.

III.

Pierwsze wrażenia.

(Ciąg dalszy).

Podochociwszy sobie, aresztant najmował zaraz muzykę. Był w ostrogu jakiś Polak, dezerter z wojska, bardzo nędznej postaci, który grał na skrzypcach i miał z sobą instrument — jedyną własność swoją. Rzemiosła żadnego nie znał i w ten sposób tylko zarabiał. że najmował się hulakom do grania wesołych tańców. Czynność, do której się zobowiązywał, polegała na tem, żeby nieodłącznie ślad w ślad za swoim pijanym pryncypałem, chodzić z kazarmy do kazarmy i z całej mocy rzępolić na skrzypicy. Na twarzy jego często malowała się nuda i zmęczenie. Ale okrzyk: „graj, pieniądześ wziął" zmuszał go znowu rzępolić i rzępolić.

Aresztant, zaczynając hulankę, mógł być pewnym, że jeśli się bardzo upije, to nad nim niewątpliwie rozciągną opiekę, w czas spać ułożą, a gdyby się zwierzchność zjawiła, gdziekolwiek ukryją, i to zupełnie bezinteresownie. Z drugiej strony podoficer i inwalidzi, mieszkający w ostrogu dla dozoru, mogli być zupełnie spokojni, że pijany nie przyczyni im kłopotu: nad nim czuwała cała kazarma, i gdyby zaczął rozbijać, buntować się, natychmiast by go uśmierzono, a w razie potrzeby nawet związano. Dla tego niższe władze w ostrogu patrzały na pijaństwo przez palce, nie chciały zwracać na nie uwagi. Wiedziały one bardzo dobrze, że gdyby wzbroniono wódki, byłoby jeszcze gorzej. Ale zkąd się brała wódka?

Kupowano ją w samym ostrogu, u tak zwanych „całowalników", t. j. szynkarzy. Było ich kilku i handel swój prowadzili nieustannie i z powodzeniem, pomimo że pijących i „hulających" było wogóle nie wielu, ponieważ hulanie wymagało pieniędzy, a aresztanckie pieniądze nie łatwo się zdobywały. Handel ten zaczynał się, rozwijał i kończył dość oryginalnym sposobem. Przypuśćmy, że jakiś aresztant nie ma rzemiosła i że mu się nie chce pracować (bywali tacy), ale chce mieć pieniądze, a przytem człowiek niecierpliwy, chciałby jak najprędzej dorobić się. Ma trochę pieniędzy na początek, i postanawia handlować trunkiem: przedsięwzięcie śmiałe i bardzo hazardowne. Można było za to zapłacić grzbietem, a zarazem utracić towar i kapitał. Ale całowalnik ryzykuje. Pieniędzy z początku nie wiele i dla tego pierwszy raz sam przenosi wódkę do ostrogu, i rozumie się, sprzedaje ją korzystnie. Tę próbę ponawia po raz drugi i trzeci i jeżeli nie wpadnie w ręce straży, to prędko się dorabia, i wtedy dopiero rozwija handel na szeroką skalę; staje się przedsiębiorcą, kapitalistą, trzyma agentów i pomocników, ryzykuje daleko mniej, a ciągnie coraz większe zyski. Ryzykują za niego pomocnicy.

W ostrogu bywa zawsze dużo ludzi, co się zgrali, strwonili, przehulali wszystko do ostatniej kopijki, ludzi bez rzemiosła, nędznych i oberwanych, ale obdarzonych do pewnego stopnia śmiałością i stanowczością. Takim ludziom za kapitał pozostaje jedna tylko rzecz: grzbiet ich własny; może się on na coś jeszcze przydać, i ten to ostatni swój kapitał hulaka bez grosza postanawia puścić w obrót. Idzie do przedsiębiorcy i najmuje się do przenoszenia wódki do ostrogu; bogaty handlarz ma kilku takich robotników. Gdzieś za ostrogiem jest człowiek-żołnierz, mieszczanin, czasem nawet dziewka — który za pieniądze przedsiębiorcy i za stosunkowo nie małą zapłatę, kupuje w szynku wódkę i ukrywa ją w ustronnem miejscu, dokąd aresztanci przychodzą na robotę. Prawie zawsze dostawca próbuje naprzód trunku i co nadpił, dolewa niemiłosiernie wodą; — nie chcesz brać, nie bierz. Ale aresztant nie może być wybrednym; i to szczęście, że pieniądze nie całkiem przepadły, że jest wódka; jaka jest, taka jest, ale zawsze wódka. Do tego to dostawcy przychodzą, wskazani mu naprzód przez szynkarza z ostrogu przenosiciele, z wolimi kiszkami. Kiszki te naprzód przemywają się, potem napełniają się wodą, aby zachowały pierwotną wilgotność i rozciągłość i mogły służyć do przenoszenia wódki. Nalawszy do nich wódki, aresztant okręca je około siebie, przyczem ma sposobność okazać całą zręczność, całą złodziejską przebiegłość kontrabandzisty. Chodzi tu o jego honor; musi on oszukać i konwojowych i straż stojącą u bramy więziennej. I oszukuje: u dobrego złodzieja konwojowy, czasem jakiś rekrucik, nie dopatrzy kontrabandy. Rozumie się, że konwojowy bywa przedtem wystudyowany; bierze się też na uwagę czas, miejsce roboty. Naprzykład aresztant piec muruje, na piec wlezie: któż go dojrzy, co on tam robi? Konwojowy przecież nie polezie za nim. Podchodząc do ostroga, aresztant trzyma w dłoni pieniądz, piętnaście, dwadzieścia kopijek srebrnych, na wszelki wypadek i czeka u bramy na gefrejtera. Każdego aresztanta, który wraca do ostroga, karaulny gefrejter opatruje wkoło, rewiduje i dopiero potem otwiera mu drzwi ostrogu. Ten, który przenosi wódkę, liczy zwykle na to, że rewidowanie nie będzie zbyt ścisłe i szczegółowe; ale przebiegły gefrejter doszukuje się czasem zakazanego towaru, a wtedy pozostaje ostatni środek: kontrabandzista milczkiem i tak, żeby konwojowy nie widział, wsuwa gefrejterowi w rękę przygotowany pieniądz. Zdarza się, że dzięki takiemu manewrowi przechodzi szczęśliwie do ostroga i przenosi wódkę. Ale niekiedy manewr się nie udaje i wtedy trzeba rozpłacić się ostatnim kapitałem, t. j. grzbietem. Donoszą majorowi, kapitał sieką, i sieką boleśnie, wódkę zabierają na rzecz rządu i kontrabandzista przyjmuje wszystko na siebie, nie wydając przedsiębiorcy. Ale nie wydaje nie dla tego, żeby się brzydził donosem, a jedynie dla tego, że nie widzi w nim żadnej korzyści: jegoby w każdym razie wysieczono; cała pociecha polegałaby tylko na tem, że miałby towarzysza niedoli. Tymczasem przedsiębiorca jest mu jeszcze potrzebny, chociaż podług zwyczaju i z góry zawartej umowy kontrabandzista za grzbiet wysieczony nie otrzymuje od przedsiębiorcy ani kopiejki.

Co się zaś tyczy wogóle donosów, to one zwyczajnie kwitną w ostrogu. Donosiciel tu nie ściąga na siebie bynajmniej wzgardy; nie można sobie nawet wyobrazić, żeby aresztanci mogli oburzyć się na niego. Od niego nie stronią, z nim wchodzą w przyjacielskie stosunki, i gdyby ktoś chciał w ostrogu dowodzić całej brzydoty donosicielstwa, to wcaleby go nie zrozumiano. Ten aresztant ze szlachty, zepsuty i podły, z którym zerwałem wszelkie stosunki, znał się dobrze z dieńszczykiem majora, Fiedką, i służył mu za szpiega, a dieńszczyk wszystko, co posłyszał o aresztantach, donosił majorowi. U nas wszyscy o tem wiedzieli i nikomu nigdy nawet na myśl nie przyszło ukarać niegodziwca albo przynajmniej zganić go za to.

(Ciąg dalszy nastąpi).

GOSPODARSTWO I HANDEL

Nowe Kółka rolnicze powstały w ostatnim czasie: w Kaisersdorfie w powiecie nowosądeckim, w Młyniczyskach w powiecie limanowskim, w Koszarowej w powiecie żywieckim, w Gwoźnicy górnej w powiecie rzeszowskim, w Skonieszynie nad Sanem w powiecie tarnobrzeskim, w Jodłówce tuchowskiej w powiecie tarnowskim, w Woli błażowskiej w powiecie samborskim i w Łapanowie w powiecie bocheńskim. Dotąd zawiązano ogółem 1143 Kółek.

XIII. Walne zgromadzenie Towarzystwa leśnego galicyjskiego odbędzie się w Nowym Sączu w dniach 27, 28, 29 i 30 sierpnia. Dnia 27 sierpnia o godzinie 9 wieczór zebranie powitalne członków i gości w sali „Sokoła". Dnia 28 sierpnia 1896 o go-

dzinie 9 rano obrady w sali „Sokoła“, po południu zwiedzenie robót około regulacyi dzikiego potoku w Niskówce. Dnia 29 sierpnia o godzinie 6 rano wycieczka do lasów miasta Nowego Sącza. Dnia 30 sierpnia o godz. 9 rano i o godz. 5 po południu obrady w sali „Sokoła“.

W sprawie wywozu jaj z Galicyi rozesłał Związek handlowy krakowski do „Kółek rolniczych“ odezwę, w której zawiadamia, że ze względu na to, że liczne „Kółka rolnicze“ siłą stosunków miejscowych zmuszone są już obecnie zajmować się skupywaniem jaj, dla których zbytu korzystnego znaleść nie mogą, dalej z uwagi, że handel tym produktem może znakomicie się przyczynić do ożywienia ruchu handlowego i powiększenia obrotów w sklepach „Kółek roln.“, wreszcie, że należycie zorganizowany wywóz jaj może się stać zawiązkiem spójni i ściślejszej organizacyi handlu wiejskiego w „Kółkach rolniczych“, dotychczas luzem idących, — postanowiła dyr. Związku handl. „Kółek rolniczych“ w Krakowie ująć handel eksportowy jaj w Galicyi w swoje ręce i rozpoczęła już czynności przygotowawcze w celu zorganizowania i rychłego aktywowania tego handlu.

W celu uzyskania dokładnych i prawdziwych danych o dzisiejszych rozmiarach, warunkach i stosunkach tego handlu, rozesłano do zarządów „Kółek“ kwestyonaryusz z prośbą o wypełnienie go.

Ochrona losów w Królestwie Polskiem. Do *Warsz. Dniewn.* donoszą z Petersburga: Między ministerstwem spraw wewnętrznych a ministerstwem dóbr państwa toczy się obecnie korespondencya w kwestyi wprowadzenia w guberniach Królestwa Polskiego prawa o ochronie lasów, na zasadach ustanowionych dla guberni wewnętrznych. Wyjątki będą dopuszczone jedynie dla lasów serwitutowych. Dla rozstrzygnięcia tej kwestyi na miejscu był delegowany do Warszawy jeden z urzędników ministeryalnych. Podobno władze miejscowe oświadczyły się za pożytecznością wprowadzenia prawa ochronnego dla lasów, a to dla zabezpieczenia kraju od zgubnego tępienia lasów, które w ostatnich czasach doszło do ogromnych rozmiarów.

Bochnia, dnia 20 sierpnia 1896. Płacono za 100 klgr. netto: pszenicę 6·50 do 6·70 zł., żyto 5·50 do 5·60 zł., jęczmień 4·— do 5·— zł., owies 5·25 do 5·30 zł., kukurudzę —·— do —·— zł., groch 6·— do 7·— zł., fasolę 5·— do 6·— zł., tatarkę —·— do —·— zł., proso —·— do —·— zł., bób —·— do —·— zł., konicz —·— do —·— zł., ziemniaki 1·40 do 1·70 zł., słomę 1·20 do 1·40 zł., siano 2·— do 2·20 zł. masło za 1 kilo 55 ct. do — zł. — ct., jaja za kopę —·— do 1·— zł.

Na targ zwierzęcy spędzono: bydła 330, koni 255, świń 1272 i płacono za 100 klgr. żywej wagi: bydło 20·— do 22·— zł., świnie 30·— do 33·— zł., konie za sztukę —15 do 200·— zł.

Następny jarmark odbędzie się dnia 9 września 1896.

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 12·65 do 12·70, loco Ołomuniec 11·75 do 11·85, loco Berno-Wiedeń 11·75 do 11·85, na październik loco Aussig 12·70 do 12·75, cukier w kostkach prima 37·— do 37·50, secunda 36·75 do 37·25. Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 15·70 do 15·80 Nafta kaukazka transito Tryest 5·10 do 5·20, galicyjska przeźroczysta 19·50 do 20·—.

Targ zbożowy.

Lwów, 21 sierpnia: pszenica 6·50 do 7·— zł., żyto 4·90 do 5·10, jęczmień browarny —·— do —·—, jęczmień pastewny —·— do —·—, owies 5·—, do 5·30 rzepak 8·50 do 8·75, groch 4·— do 7·—, wyka 4·25 do 4·50, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 4·25 do 4·25, hreczka —·— do —·—, koniczyna czerwona galic. —·— do —·—, szwedzka —·— do —·—, biała —·— do —·—, tymotka —·— do —·—, anyż —·— do —·—, kukurudza stara —·— do —·—, nowa —·— do —·—, chmiel stary —·— do —·—, chmiel nowy na termina 25·— do 40·—, spirytus gotowy —·— do —·—, na termin —·— do —·—, Waranty —·— do —·—.

Usposobienie spokojne.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 12 sierpnia do 19 sierpnia b. r. bez opłaty akcyzowej. Pszenica stara 6·50 do 6·75, nowa 6·50 do 6·75, żyto stare 4·95 do 5·10, nowe 4·95 do 5·10, jęczmień browarny 5·15 do 5·50. pastewny 4·35 do 4·70, owies 5·50 do 5·85, hreczka —·— do —·—, kukurudza zeszłoroczna —·— do —·—, nowa 4·90 do 5·15, proso —·— do —·—, groch do gotowania 7·— do 7·85, groch pastewny 5·30 do 6·—, fasola —·— do —·—, bobik 3·75 do 4·15, wyka 3·50 do 4·—, koniczyna czer. 32·— do 35·—, koniczyna biała 35·— do 40·—, anyż rossyjski —·— do —·—, anyż płaski —·— do —·—, kminek —·— do —·—, rzepak zimowy stary 8·25 do 8·50, lnianka —·— do —·—, nasienie lniane —·— do —·—, soczewicza —·— do —·—, rzepik zimowy —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, chmiel nowy 71·— do 89·—, nafta zwykła 15·— do 16·— salonowa 18·— do 19·—, wszystko za 100 kilogr., spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 14·55 do 14·75.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Państwo przybędą z Ischl z powrotem do Wiednia w dniu 24 b. m., a w d. 25 b. m. (we wtorek) przyjmie Monarcha o godzinie 11 przed południem na uroczystej audyencyi nowomianowanego nuncyusza apostolskiego msgra. arcybiskupa Taliani i odbierze jego pisma uwierzytelniające. Podkomorzy Franciszek br. Walterskirchen uda się w galowej karocy dworskiej po nuncyusza i przywiezie go do Burgu. W drugim powozie znajdować się będą: audytor nuncyatury msgr. Locatelli i sekretarz Montagnini.

Pan Minister skarbu, dr. Biliński, wyjechał we środę wieczorem wraz z małżonką z Wiednia do Cieplic.

Pan Minister kolei żelaznych, generał-porucznik Guttenberg, przybył we środę rano do Ischl.

Z Pragi donoszą, że czeski Wydział krajowy obradował na posiedzeniu swem we środę nad wnioskiem Herolda, aby poczynić kroki w celu zapewnienia równouprawnienia i pokoju w kraju. Hr. Wojciech Schönborn wniósł, aby rozesłać okólniki do rad powiatowych, wzywające do wstrzymywania wzajemnych waśni. Wniosek ten został przyjęty, po odrzuceniu wniosku Lipperta, który żądał przejścia nad projektem do porządku dziennego.

Z Bukaresztu piszą do *Köln. Ztg.*: „Na przyjęcie Monarchy Austro-Węgier robią tutaj ogromne przygotowania. Gmina miasta Bukaresztu przeznaczyła na ten cel 100.000 fr., a w Sinaia dokładają z rozkazu króla wszelkich starań, aby nadać wizycie cesarskiej jak największego blasku. Dzienniki podnoszą wielkie polityczne znaczenie tej wizyty i wypowiadają życzenie, aby uroczystość przyjęcia, jakie przygotowuje Rumunia potężnemu Władcy zaprzyjaźnionego sąsiedniego mocarstwa nie była niczem zamąconą. Wizyta Cesarza Franciszka Józefa w Rumunii jest istotnie rezultatem świadomej celu polityki, którą bezustannie miały na oku wszystkie rządy, jakie od roku 1883 kierowały nawą rumuńską. W interesie sprawy należałoby pragnąć, by prasa rządowa z jednej strony a organy dawniejszych stronnictw rządowych z drugiej zadowoliły się samym faktem i niedociekały, kto przyczynił się najwięcej do tego sukcesu.“

Dzienniki petersburskie donoszą: Minister komunikacyj, ks. Chiłkow, udał się Wołgą do Samary, zkąd odjedzie na Syberyę. Dalsza marszruta wycieczki ministra obejmuje: Japonię, St. Francisco, Nowy York, Londyn, Paryż. Powrót ks. Chiłkowa do Petersburga nastąpi w pierwszej połowie listopada.

Król serbski Aleksander wyjedzie dnia 15 października w podróż okrężną. Najpierw uda się do Bukaresztu na czterodniowy pobyt, następnie 20 października do Wiednia na trzydniowy pobyt, a 25 przybędzie do Cetynii i zabawi tam do 1 listopada. Potem uda się do Rzymu.

Z Belgradu donoszą:

Zaręczyny księżniczki Heleny z włoskim następcą tronu wywołały tutaj bardzo niemiłe wrażenie. Wogóle popsuły się w ostatnim czasie przyjazne stosunki między Belgradem a Cetynią. Już na zamierzoną uroczystość dwuwiekowego istnienia czarnogórskiej dynastyi Petrowicza-Niegusza, która miała się odbyć w Cetynii w miesiącu wrześniu, niemile spoglądano w Belgradzie, albowiem zdawało się, jakoby chciano Cetynię uczynić punktem środkowym narodowości serbskiej, a dom Petrowicza-Niegusza proklamować jej przywódcą. Wszystkie koła belgradzkie zachowywały się oziębłe wobec tej uroczystości, co niezawodnie przyczyniło się do tego, że ks. Mikołaj czarnogórski odroczył projektowaną uroczystość do następnego roku.

Chociaż już dziesięć dni minęło od chwili wybuchu przesilenia gabinetowego w Bułgaryi, nie nastąpiło dotąd żadne stanowcze wyjaśnienie. Obiegają pogłoski, że ks. Ferdynand powołał Cankowa do Riło; inni utrzymują, że Cankow nie opuszczał Sofii. — Dalsza pogłoska twierdzi, że następcą Petrowa ma być major Hessapcziew. Według ogólnego mniemania jednak, kandydatura ta jest niemożliwa.

Organ rządowy *Mir* jest upoważniony do oświadczenia, iż ministrowie Madjarow, Weliczkow i Geszow nigdy nie rokowali z Cankowistami w sprawie utworzenia gabinetu liberalnego.

Dziennik *Progress* zaprzecza istnieniu ogólnego przesilenia, podnosząc, że Bułgarya nigdy nie prowadziła więcej ustalonej polityki, niż obecnie.

Według doniesień z Paryża, życie admirała Gervais i jego sztabu było podczas niedawnych manewrów morskich pod Toulonem zagrożone. Artylerzyści krążowca torpedowego „Vautour“, ćwicząc się w strzelaniu działami rewolwerowemi, pomylili się o 500 metrów tak, iż niektóre pociski utkwiły w statku „Brennus“, na którym stał Gervais.

Charakterystyczny wypadek zdarzył się w Varmeriville pod Reims; katoliccy robotnicy wsadzili przemocą do wagonów radykalnych deputowanych i socyalistycznych agitatorów Pelletana i Chauvière'a i zmusili ich do wyjazdu.

Stanowisku Anglii w obec mocarstw stałego lądu Europy w sprawie kreteńskiej poświęca *Times* ważny artykuł, w którym powiada: Austryaccy mężowie stanu są zdania, że pokój świata zależy od utrzymania *status quo*, natomiast Anglia, która zresztą zgadza się z Austro-Węgrami, mniema, że dobro Turcyi i zachowanie pokoju ogólnego zależne jest od zaprowadzenia dobrych rządów u poddanych sułtana. Anglia nalegała na reformy w Armenii, aby wzmocnić przez to siłę samej Turcyi, lecz angielski rząd nie mógł się na to zgodzić, aby przez udział w blokadzie Krety grać rolę strażnika tureckiego.

Omawiając zarzuty rossyjskiej prasy, zauważa *Times*, że niepodobna, aby Francya była tak chwiejną, iżby przez Kretę dała się odwieść od Egiptu. Ton prasy niemieckiej zmienił się w zadawalniający sposób. Jeżeli mocarstwa się zgodzą sprawę kreteńską załatwić w kierunku, wskazanym przez *Köln. Ztg.*, to przyjęciu tego kierunku nie stałyby na przeszkodzie nieprzezwyciężone trudności. Jeżeli natomiast sprawy tej rozumnie i szybko się nie załatwi, natenczas mogłaby ona każdej chwili przejść w stadyum zaostrzone.

Porta otomańska wobec ciężkich kłopotów na Krecie usiluje zapewnić sobie spokój przynajmniej ze strony Armeńczyków i w tym celu zmusiła patryarchę Izmirliana do ustąpienia a wprowadziła przychylne rządowi osobistości do rady patryarchatu i przeprowadziła wybór pełniącego obowiązki patryarchy w osobie kandydata rządu. Jest nim biskup Bartohemios. Tenże przedstawiając się sułtanowi oświadczył w swem przemówieniu, że Armeńczycy pragną zaskarbić sobie życzliwość sułtana, ich jedynego szczerego opiekuna. Na odpowiedź sułtana, który oświadczył, iż zadowolony jest z wyboru Bartohemiosa na zastępcę patryarchy i że jak dawniej, tak i teraz będzie opiekował się wiernymi poddanymi Armeńczykami, Bartohemios zapewnił, iż Armeńczycy wdzięczni są Porcie za swoje szczęście. „Niechaj tron sułtański — mówił on — będzie przytułkiem dla wszystkich Armeńczyków, pragnących miłości i opieki waszej cesarskiej mości. Ja — dodał Bartohemios — będę sługą sułtana, a zjednanie sobie życzliwości waszej cesarskiej mości uważać będę za największe szczęście“.

Nadzwyczajny komisarz turecki na Krecie, Zihni basza, zawiadomił Portę, że na podstawie obecnych pełnomocnictw nie może przeprowadzać rokowań z Kreteńczykami. Porta jednak — jak telegrafują z Konstantynopola — nie wyda nowych instrukcyj Zihniemu baszy, czekając na interwencyę mocarstw, o które prosiła ambasadorów.

Według *Norda*, Zihni basza przybył na Kretę z tak obszernemi pełnomocnictwami sułtana, iż może zawrzeć umowę na podstawach, sięgających po za ramy traktatu halepskiego.

Na Krecie stracili Turcy w dniach ostatnich znowu dwie pozycye obronne. Powstańcy rozpoczynają obecnie kroki zaczepne; są oni dostatecznie zaopatrzeni w broń. Pięciuset Kreteńczyków, którzy powrócili, przywieźli 10.000 karabinów, 700 tysięcy naboi i 3 działa górskie.

Władze wojskowe rozdzielają broń pomiędzy ludność mahometańską. Na energiczny protest przeciwko temu, odpowiedział gubernator, że tu chodzi tylko o środki samopomocy.

Telegram z Kuby donosi o starciu wojsk hiszpańskich pod generałem Zaballa z oddziałem powstańczym, dowodzonym przez Aguirre Mirabala. Starcie to nastąpiło pod Laz Lajas, o pół mili od Hawanny. Jedenastu powstańców i jeden oficer hiszpański zginęli, kilku żołnierzy odniosło rany. W Hawannie odkryto wielkie składy broni.

Onegdaj przedpołudniem aresztowano w Barcelonie byłych deputowanych i członków stronnictwa republikańsko-federalistycznego, Lostau'a i Valessa.

Jak słychać, rząd japoński zawarł umowę z Armstrongiem o przebudowę okrętów wojennych Japonii.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 21 sierpnia. *Fremdenblatt* donosi: Najj. Pan nadał dyrektorowi kancelaryi gabinetowej radcy stanu Braunowi wielką wstęgę orderu Leopolda.

Wiedeń, 21 sierpnia. *(Tel. pryw.).* Podczas gdy rzymska korespondencya *Polit. Corresp.* oświadcza, że rokowania między Rossyą a Watykanem znajdują się na najlepszej drodze, zapewnia warszawska korespondencya berlińskiej *Germanii*, że te rokowania odbywają się głównie na podstawie zaprowadzenia języka rossyjskiego w katolickich kościołach z wyjątkiem obrzędów liturgicznych głównych, tak, że kazania, modlitwy, zapowiedzi małżeństwa etc. odbywałyby się po rossyjsku. *Vaterland* wątpi w prawdziwość tego doniesienia *Germanii*.

Budapeszt, 21 sierpnia. Dzień św. Stefana króla obchodzono tu wczoraj nader uroczyście. W tradycyjnej procesyi z prawą ręką św. Stefana wzięli udział: książę prymas Vassary, kilku ministrów, burmistrz, senat uniwersytecki i ogromne tłumy publiczności. Podczas procesyi, w ścisku, dwanaście osób zemdlało.

Cetynia, 21 sierpnia. Z okazyi zaręczyn księżniczki Heleny z królewiczem włoskim, nadeszły telegramy gratulacyjne od wszystkich prawie Monarchów europejskich, między tymi od Najjaśniejszego Cesarza Austro-Węgier. Gratulacye nadesłał także prezydent Francyi, Faure.

Bruksela, 21 sierpnia. Pomiędzy stacyami Jumet a Luttre zderzyły się dwa pociągi osobowe; dwadzieścia osób ciężko rannych.

Londyn, 21 sierpnia. Z Kanei donoszą do *Timesa*: Konsulowie mocarstw zagranicznych wystosowali manifest do notablów Krety, wzywający ich do zaprzestania kroków nieprzyjacielskich i do przedstawienia ludowi, że konsulowie stoją szczerze na straży interesów ludności kreteńskiej. Komitet rewolucyjny zaproponował ogłosić w przyszłą niedzielę unię Krety z Grecyą.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 21go sierpnia 1896, godzina 10 minut 30. Akcye kredytowe 363·50, Akcye kolei państwowej 358·75, Akcye tytoniowe 160·50, Anglo-austryackie 155·—, Unionbank —·—, Południowej 101·25, Renta papierowa —·—, Akcye banku dla krajów koronnych 250·—, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 97·50, 4-prc. pożyczka krajowa z r. 1893 96·80, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·— za 100 marek 58·62·—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 21 sierpnia 1896 r. godz. 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 79·40, Węgierskie akcye kredytowe 391·—, Akcye anglo-austryackie 155·50, Akcye banku Union 288·50, Akcye kolei południowej 101·12, Losy tureckie 50·20, Akcye kolei państwowej 359·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 285·—, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97·35, Akcye tytoniowe 161·50, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 96·80, Akcye kolei Elbetal 275·—, Akcye banku dla krajów koronnych 250·50, 4-procentowa węgierska renta złota 122·40, Akcye banku związkowego 264·—, Rubel papierowy 1·27·—, Węgierska renta papierowa 99·45, Kredytowe ziemskie 447·—, Kredyty 365·—, Rimamurania 238·-. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 20 sierpnia 1896 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 15·70 do 15·80 złr. Budapeszt: Pszenica na jesień 6·58 do 6·60 zł. Berlin: pszenica na wrzesień 145·— zł.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1896.
(czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Z Berlina	5·10	1·30	—	8·55	6·55	9·30	—
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	5·10	1·30	8·45	8·55	6·55	9·30	—
Z Warszawy	5·10	—	—	8·55	—	9·30	—
Z Muszyny-Krynicy przez Tarnów (†od 1/6 do 30/9 wł.) (*od 25/6 do 15/9 wł.)	*5·10	—	—	†8·55	6·55	—	—
Z Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	5·10	—	—	—	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy przez Przemyśl	—	—	8·45	8·55	—	9·30	—
Z Mszany dolnej przez Tarnów, Rozwadowa i Nadbrzezia przez Dembicę	—	—	—	—	6·55	—	—
Z Chabówki przez Tarnów	5·10	1·30	—	—	—	—	—
Z Chabówki przez Rzeszów	5·10	1·30	—	—	—	—	—
Z Chabówki przez Przemyśl	—	1·30	—	8·55	—	—	—
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	—	1·30	8·45	—	—	9·30	—
Z Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka przez Przemyśl	—	1·30	8·45	8·55	—	9·30	—
Z Mezö-Laborcz i Pesztu przez Przemyśl	—	—	8·45	8·55	—	9·30	—
Z Ławocznego, Pesztu, Miskolcza, Munkacza	—	—	—	8·00	—	—	12·10
Z Hrebenowa (tylko od 10/7 do 31/8 wł.)	—	—	—	1·51	—	—	—
Ze Skolego i Stryja (*ze Skolego tylko od 1 maja do 30 września)	—	—	—	8·00	1·51	*10·10	12·10
Ze Stanisławowa przez Stryj	—	—	—	8·00	1·51	—	12·10
Z Chyrowa przez Stryj	—	—	—	9·00	1·51	10·10	—
Ze Suczawy, Husiatyna, Körösmezö, Słobody rung., Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	—	—	9·55	—	—	—	—
Ze Suczawy, Czortkowa, Körösmezö, Kałusza, Sopowa, Bukaresztu i Jass	—	—	—	—	2·01	—	—
Ze Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), Peczeniżyna	—	—	—	—	—	6·19	—
Ze Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Czudyna (każdego poniedziałku), Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jas	—	—	—	7·26	—	—	—
Ze Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską	—	—	—	8·15	—	5·15	—
Z Bełzca	—	—	—	—	—	5·45	—
Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec Lwów-Podzamcze)	—	2·18	9·50	7·42	4·45	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec główny)	—	2·34	10·05	8·05	5·10	—	—
Z Brzuchowic (od 1/5 do 25/6 i od 1/9 do 6/9 włącznie)	—	—	—	—	2.50	8.03	—
Z Brzuchowic (od 26/6 do 14/9 włącznie)	—	—	—	—	—	8·26	—
Z Janowa (*przez cały rok, †) tylko od 16/6 do 31/8 włącznie)	—	—	—	*7·50	†5·28	†8·54	—
Z Janowa (tylko od 1/5 do 15/6 i od 1/9 do 30/9 włącznie)	—	—	—	—	1·15	7·48	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Do Warszawy	8·40	—	11·00	4·40	—	6·45	—
Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów (*tylko od 1/6 do 30/9 włącznie)	8·40	—	11·00	4·40	—	*6·45	—
Do Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Muszyny-Krynicy przez Przemyśl	—	—	—	—	—	6·45	—
Do Rozwadowa i Nadbrzezia	8·40	—	11·00	4·40	—	—	—
Do Chabówki przez Tarnów	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Chabówki przez Rzeszów	—	—	11·00	—	9·55	—	—
Do Chabówki przez Przemyśl	—	—	—	—	9·55	6·45	—
Do Rawy ruskiej przez Jarosław	—	2·50	—	4·40	—	—	—
Do Chyrowa, Sanoka, Iwonicza, Rymanowa przez Przemyśl	—	—	—	4·40	9·55	6·45	—
Do Mezö-Laborcz i Pesztu przez Przemyśl	—	—	—	4·40	—	6·45	—
Do Ławocznego, Munkacza, Miskolcza, Pesztu przez Stryj	—	—	—	5·22	—	7·22	—
Do Hrebenowa (tylko od 10/7 do 31/8 włącznie) przez Stryj	—	—	—	—	9·35	—	—
Do Skolego i Stryja (*do Skolego od 1/5 do 30/9 włącznie)	—	—	—	5·22	9·35	*3·05	7·22
Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	—	—	9·35	7·22	—
Do Chyrowa przez Stryj	—	—	—	5·22	—	—	—
Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Körösmezö, Kołomyi-nadw. przdm., Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu	6·10	—	—	—	—	—	—
Do Suczawy, Peczeniżyna, Czudyna i Berhomethu (każdego poniedziałku), Radowiec	—	—	—	—	10·25	—	—
Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Czortkowa, Kałusza, Körösmezö, Kimpolungu	—	—	—	—	2·45	—	—
Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Kałusza, Peczeniżyna, Nowosielicy, Radowiec	—	—	—	—	—	—	10·15
Do Sokala i Jarosławia p. Rawę ruską	—	—	—	9·15	—	7·05	—
Do Bełzca	—	—	—	9·15	—	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dworca Lwów-Podzamcze)	6·14	2·25	—	9·45	—	—	11·12
Do Podwołoczysk i Brodów (z dworca głównego)	6·00	2·11	—	9·30	—	—	10·45
Do Zimnej-Wody (od 1/6 do 6/9 wł. codziennie)	—	—	—	—	3·20	—	—
Do Brzuchowic (od 1/5 do 6/9 wł. w niedziele i święta)	—	—	—	—	1·20	—	—
Do Brzuchowic (od 1/5 do 6/9 wł. w dnie powszednie i niedziele)	—	—	—	—	2·20	—	—
Do Janowa (od 1/5 do 15/6 i 1/9 do 30/9 wł., codziennie)	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Do Janowa od 16/6 do 31/8 włącznie *codziennie, †w niedziele i święta, **w dnie powszednie	—	—	—	*9·45	†1·05	*3·00	*6·25

Uwaga: Godziny drukowane tłustemi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6·00 wieczór do godz. 5·59 min. rano.

Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12·00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12·36 podług zegara lwowskiego.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja l. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacye w sprawach taryfowych i przewozowych.

Nadesłane.

Ostrzeżenie.

Niniejszem powtórnie ostrzegam, że żadnych długów, ani wekslowych, ani z jakiegokolwiekbądź innego powodu powstałych, za brata mojego, barona Edwarda Hagena, płacić nie będę.

Stanisław Hagen.

Wystawy i Muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godziny 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Muzeum przemysłowe miejskie** otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od godziny 9 rano do godz. 3 po południu (w niedzielę i święta od g. 10 do 1.) Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godz. 11 do 3, w niedzielę i święta od godz. 10 do 1. — Wstęp w dnie powszednie 20 ct. w niedzielę wolny.

— **Zakład narodowy imienia Ossolińskich**. Biblioteka otwarta codziennie od godziny 9 do 2 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych. — Gabinet monet i medali polskich otwarty jest dla zwiedzających codziennie w godzinach urzędowych, a nadto we wtorki i piątki także od godziny 3 do 5 po południu.

— **Nieustająca wystawa wyrobów** przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek. W inne dnie 10 ct. Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dn. 21 sierpnia 1896.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	217	50	220	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	285	—	290	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a. I. emisyi	390	—	400	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—	—	—
Akc. garbarni, Rzeszów po 200 zł.	200	—	203	—
Akc. fabr. Lipińskiego po 500 kr.	250	—	260	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku h. g. 5% a. w. wyl. z 10% pr.	110	10	110	80
„ „ „ 4½% „ los. w 50 l.	99	80	100	50
„ „ „ 4% „ „ w 60 l. po 200 K.	96	60	97	30
Banku kr. 4½ prc. w. a. los. w 51 l.	100	50	101	20
„ „ 4 prc. w. a. „ w 57 l.	97	50	98	20
Tow. kred. gal. ziem. 4 prc. w. a. I. emis.	97	80	98	5
Tow. kred. gal. ziem. 4 prc. w. a. los. w 41½ lat	97	60	98	30
4 prc. w. a. los. w 56 l.	97	50	98	20
4. Obligi za 100 zł.				
Gal. funduszu propin. 4 prc. w. a.	97	60	98	30
Bukow. fund. propin. 5 prc. w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5 prc. II. em.	103	—	102	70
„ „ „ 4½ prc. 3 „	100	—	100	70
Pożyczki kr. 6 prc. w. a.	105	—	—	—
„ „ 4½ prc. w. a.	100	—	—	—
„ „ „ „ „	97	—	97	70
„ „ 4 prc. koronowej	97	—	97	70
„ „ 4% gm. m. Lwowa	97	—	97	70
Losy miasta Krakowa	26	—	28	—
„ „ Stanisławowa	42	—	—	—
5. Monety.				
Dukat cesarski	5	61	5	71
Napoleondor	9	50	9	60
Półimperiał	9	60.—	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	30 —	125.—	
„ „ papierowy	1	26 50	1	27.50
100 marek niemieckich	58	60	59	

(bez kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19 sierpnia 1896

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	101.55	101.75
luty-sierpień	101.55	101.75
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.55	101.75
kwiecień-październik	101.55	101.75
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	143 75	144 75
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	145.25	145.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	156.—	156.50
„ „ 1864 po 100 zł.	189.—	189.50
„ „ 1864 po 50 zł.	189.—	189.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	158.—	158 50
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	123 25	123.75
Renta koronna 4 pr. za 200 k.	101 10	101.30
2. Obligacye indem. 5 prc. (za zł. w. k.)		
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 prc.	97.25	98 25
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	154.75	155 25
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	361.—	361.50
Niższo-austr. Tow. eskont. po 500 zł.	790.—	800.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. ban. d h. i prz. á zł. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. á 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koron. á 200 zł.	249.50	250.—
Bank austro-węgierski á 600 zł.	953.—	957.—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	477.—	479 —
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) á 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	3395.—	3400.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—.—	—.—
Lwów-Czer. kol. I. po 200 zł. a. w.	285.—	286 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw.	309.—	209.25
I. kol. węg. gal. á 200 zł. w srebrze	207.—	208.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. a. w. w 50 l.	99.45	100.45
„ „ „ 3. pr.	115.—	116.—
„ „ „ 3. pr. em. 1889	117.75	118.50
G. zakł. kr. ziems. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 p.	—.—	—.—
„ „ „ „ po 4 pr. 41 l. wyl.	97.40	97.90
„ „ „ „ po 4½ pr. w 62 latach zwrotne	96.75	97.75
Banku kraj. 4½ pr. wa. los w 51½ l.	100.50	100.75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	99.25	99.50
Banku austr. węg. 4½ pr.	100.50	101.30
Węg. Zakł. kred. ziem. akc w 39 l. wyl. po 5 pr.	100.—	100.50
„ „ „ „ wyl. 4½ pr.	99.—	99.25
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4 pr.	99.—	100.—
5 Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	99.60	100.60
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4%	100 75	101.75
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	—.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. gal. Lwów-Czern-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	92.—	93.
z r. 1884	99.30	100.30
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	—.—	—.—
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	139.—	139 50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	201.—	201 50
Clarego po 40 zł. m. k.	57.—	58 50
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk.	140.—	144.—
Pożyczka m. Insbruku	26 -	27.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	27.—	27.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.75	23 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw	59.—	61.—
Palffego po 40 zł. m. k.	60.50	61 25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.75	18 25
„ „ węg. „ po 5 zł.	10. -	10.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. a. w.	22.75	23.75
Salma po 40 zł. m. k.	69.50	70.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	69.—	70.—
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw.)	43.—	45.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł. m. k.	145.—	150 —
„ „ 50 zł. a. w.	69.—	73.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	58.—	62.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg za 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.65	120.—
Paryż	47 50.	47.57.5
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
„ pełnej wagi	5.64.—	5.66.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.50 —	9.51 5 —
Rosyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 6889 (6151 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Herscha Leiby Fischla przeciw małol. Oleksie Strypko pto 70 zł. 2 ct. z 10 proc. odsetkami odbędzie się dnia 10 września 1896 i dnia 15 października 1896 zawsze o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż 1/3 części realności dłużnika Oleksy Strypko własnych, a) whl 41 i b) 141 gminy Kilichowa objętej.

Cena wywołania ad a) 82 zł. 66 ct., ad b) 183 zł. 33 ct.

Wadyum ad a) 8 zł. 30 ct., ad b) 18 zł. 40 ct.

Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus registratury.

Zabłotów, 21 lipca 1896.

L. 13296 (6043 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników przeciw Maryi Pikur, Ignacemu i Cecylii Puszyńskim o zapłacenie kwoty 1222 zł. odbędzie się dnia 21 października 1896 i dnia 25 listopada 1896 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 1 przymusowa sprzedaż realności:

a) w Przemyślu położonej wyk. hip. l. 1246 ks gr. gm. Przemyśl objętej, dłużniczki Maryi Pikur własnej, jakoteż

b) realności wyk. hip 1773 ks. gr. tejże gminy objętej, dłużników Ignacego i Cecylii Puszyńskich po połowie własnej.

Cena wywołania co do realności whl. 1246 ks. gr. gm. Przemyśl stanowi 2103 zł., zaś co do realności whl. 1773 ks. gr. tejże gm. kwota 381 zł.

Wadyum zaś 10 prc. tychże kwot.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Mantel w Przemyślu z substytucyą adw. dr. Süsswoina.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Przemyśl, 18 lipca 1896.

L. 16785 (6150 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Jędrzeja Gorzelanego w kwocie 26 zł. odbędzie się w dniu 28 września 1896 i w dniu 9 listopada 1896 każdym razem o gd. 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwh. 5 ks. gr. gm. Boreczek objętej, dłużnika Antoniego Fitała własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 277 zł. 62 ct.

Wadyum 27 zł. 76 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adwokat dr. Ujejski w Ropczycach.

Ropczyce, 26 marca 1896.

L. 1729 (5671 3—3)

Dnia 19 listopada 1896 i 22 grudnia 1896 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna sprzedaż realności pod lk. 78 w Brzesku wyk. hip. 78 ks. gr. gm. Brzesko objętej Walentego i Teresy Jaworskich własnej na rzecz Maryanny Skorzyńskiej celem zaspokojenia sumy 50 zł. w. pn.

Cena wywołania 1060 zł. 40 ct.

Wadyum 106 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony adw. dr. Górski w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 4 lipca 1896.

L. 13987 (6122 3—3)

W celu wydobycia na rzecz Izaka Ackermana kwoty 100 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż realności whl. 419 ks. gr. gm. Ciemierzyńce objętej do dłużniczki Katarzyny Schütz należącej na 4885 zł. ocenionej, w dniu 28 września 1896 i 30 października 1896 każdym razem o 10 godz. z rana z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takowej nastąpi.

Wadyum wynosi 10 procent ceny szacunkowej.

Resztę warunków można przejrzeć w tus registraturze.

Kuratorem wierzycieli jest p. Aleksander Zaleski c. k. not. w Przemyślanach.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemyślany, 9 grudnia 1895.

L. 2721 (6121 3—3)

W celu wydobycia na rzecz Salamona Katza kwoty 500 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności do dłużnika Konstantego Sydona 2 im. Mokrzyckiego należącej whl. 140 ks. gr. gm. Bilka objętej na 2420 zł. ocenionej w dniu 28 września 1896 i 30 października 1896 każdym razem o 10 godz. z rana z tem, ze na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, zaś na drugim także poniżej takowej nastąpi.

Wadyum wynosi 10 procent ceny szacunkowej.

Resztę warunków można w tus. registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli jest p. Aleksander Zaleski.

Przemyślany, 31 marca 1896.

L. 8737 (5625 3—3)

Dnia 22 października 1896 i 24 listopada 1896 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna sprzedaż realności w. h. 51 ks. gr. gm. Brzesko objętej Süssli Bernstein, Estery Gittli Landau i Salamona Reinholda własnej na rzecz galic. Zakładu kred. ziemsk. w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia sumy 400 zł. z pn.

Cena wywołania 8000 zł przyjęta przez Zakład kredytowy ziemski przy udzieleniu pożyczki.

Wadyum 800 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony adw. dr. Górski w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 4 lipca 1896.

L. 4473 (5648 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 16 października 1896 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 listopada 1896 nawet niżej takowej licytacya połowy realności według wyk. hip. l. 233 gm. kat. Moskalówka, Mojżesza Kesslera własnej na rzecz c. k. Wysokiego Skarbu Państwa pto 96 zł. 59 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adwokata dr. Korpińskiego w Kosowie.

C. k. Sąd powiatowy

Kosów, 31 marca 1896.

L. 4322 (6117 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Benjamina Friedwalda przeciw Annie Brodackiej i tow. o zapłacenie kwoty 1500 zł. odbędzie się dnia 12 października 1896 i dnia 13 listopada 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem w biurze n. 6 przymusowa sprzedaż realności pod lk. 142 w Jarosławiu położonej, objętej whl. 659 Anny Brodackiej w 11|12 częściach i Anny Horak w 1/12 części własnej tudzież realności pod lk. 252 w Jarosławiu wyk. hip. l. 660 objętej, Anny Brodackiej własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 3000 zł. i 1330 zł.

Wadyum zaś 10 prc. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony adw. dr. Zębaty w Jarosławiu z substytucyą adw. dr. Nebenzahla.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Jarosław, 30 lipca 1896.

L. 8218 (6120 3—3)

W sprawie egzekucyjnej Kasy oszcz. miasta Białej pko Karolinie Osolińskiej pto 3960 odbędzie się w tut. sądzie w dwóch terminach to jest dnia 12 października 1896 i dn. a 16 listopada 1896 zawsze o godz. 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 451 w Podgórzu, Karoliny Osolińskiej położonej.

Cena szacunkowa wynosi 6160 zł.

Wadyum 616 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Wojciechowski.

C. k. Sąd powiatowy.

Podgórze, 24 lipca 1896.

L. 10348 (6080 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Dwojry Rock zam. Zimmer w kwocie 3000 zł. wa. z pn. zostaną realności niel. Adeli Rosenberg pod lk. 61 i 61 a w Stryju dnia 3 listopada i 3 grudnia 1896 o godzinie 10 przed południem, na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 7755 zł. 60 ct., na drugim także niżej ceny wywołania sprzedane.

Wadyum wynosi 776 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Oleśnicki.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można tu przejrzeć.

Stryj, dnia 30 czerwca 1896.

L. 4668 (5604 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Horodence rozpisuje przymusową sprzedaż realności pod Nr. 48 w Horodence objętej wyk. hip. l. 128 Simchego Thaua względnie tegoż masy w sprawie egzekucyjnej Kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Simchemu Thau pto 2 raty po 191 zł. 75 ct. i 4355 zł. 73 ct. z pn. na dzień 2 listopada 1896 i na dzień 7 grudnia 1896 o 10 godzinie przed południem w sądzie tutejszym.

Realność powyższa oszacowana na 13032 zł. 85 ct., sprzedaną zostanie na pierwszym terminie za cenę szacunkową lub wyższą a na wtórym terminie nawet niżej ceny szacunkowej.

Wadyum wynosi kwotę 1303 zł. 28 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 27 kwietnia 1896.

L. 5664 (5556 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiej Kasy Oszczędności wynoszącej 216 zł. 5 ct. z pn. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę całej realności pod lk. 71 położonej, objętej wyk. hip. l. 84 w księdze gruntowej gminy kat. Bobrowa wedle poz. 1 karty własności do dłużnika Józefa Węgrzyna należącej w sądzie tutejszym w biurze Nr. 6 w dwóch terminach a mianowicie dnia 30 października i dnia 25 listopada 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 828 zł. 91 ct.

Wadyum 83 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Aleksandra Wisłockiego c. k. notaryusza w Dębicy z zastępstwem p. adw. dr. Friedberga.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Dębica, dnia 25 czerwca 1896.

L. 10630 (5437 3—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się dnia 21 października 1896 i dnia 18 listopada 1896 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. 767 gminy Chorostków Rozalii Pełeszek własnej na rzecz ogólno rolniczego kredytowego zakładu dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie w celu za spokojenia 480 zł., 127 zł. 41 ct. z pn.

Cena wywołania 800 zł., wadyum 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny można w godzinach urzędowych przeglądnąć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Szymon Hładij naczelnik gminy Chorostkowa.

C. k. sąd powiatowy.

Kopyczyńce, 24 września 1895.

L. 1727 (5624 3—3)

Dnia 19 listopada 1896 i 22 grudnia 1896 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna sprzedaż realności pod lk. 78 w Brzesku wyk. hip. 78 ks. gr. gm. Brzesko objętej, Walentego i Teresy małż. Jaworskich własnej na rzecz Maryanny 1o Sroka, 2o Skoczyńskiej celem zaspokojenia sumy 70 zł. z pn.

Cena wywołania 1060 zł. 40 ct.

Wadyum 106 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony adw. dr. Górski w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 30 kwietnia 1896.

L. 5848 (5972 3—3)

Dnia 1 października i 4 listopada 1896 każdym razem o godz. 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacya idealnej połowy realności lwh. 257 Dobczyce, Piotra Miranowa własnej i lwh. 170 Dobczyce, Sebastyana Zielińskiego własnej na pokrycie pretensyi Kasy oszczędności w Wieliczce w kwocie 66 zł.

Cena wywołania pierwszej idealnej połowy wynosi 135 zł. wa., zaś drugiej idealnej połowy 407 zł., zaś wadyum wynosi po 10% ceny wywołania.

Resztę warunków można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 21 czerwca 1896.

L. 13993 (6067 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Maryanny Kulak przeciw Simie Kastner względnie nieobjętej masie spadkowej tejże o zapłacenie kwoty 60 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 12 października 1896 i dnia 12 listopada 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem w biurze nr. 3 przymusowa sprzedaż 5|12 części realności pod l. kons. 326 w Przemyślu na Zasaniu położonej, wyk. hip. l. 605 ks. gr. gm. kat. Przemyśl objętych, dłużniczki Simy Kastner własnych.

Cenę wywołania stanowi kwota 259 zł. 70 ct.

Wadyum zaś 10 prc. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Jana Głembockiego w Przemyślu z substytucyą adw. dr. Ludwika Süssweina.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. registraturze.

Przemyśl, 25 lipca 1896.

L. 3400 (6146 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia hipotekowanej wedle wykazu hipotecznego l. 195 C. poz 3 ks. gr. gm. Krzywe pretensyi w kwocie 300 zł. a mianowicie:

15 raty z 1 kwietnia 1893 w kwocie 15 zł z 8% zwłoki od 1 kwietnia 1893,

16 raty z 1 października 1893 w kwocie 15 zł. z 8% zwłoki od 1 październi ka 1893,

17 raty z 1 kwietnia 1894 w kwocie 15 zł. z 8% zwłoki od 1 kwietnia 1894,

18 raty z 1 października 1894 w kwocie 15 zł. z 8% zwłoki od 1 październi ka 1894,

19 raty z 1 kwietnia 1895 w kwocie 15 zł. z 8% zwłoki od 1 kwietnia 1895 odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w dniach 18 września 1896 i 19 października 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności pod n. 7 w Krzywem wedle wyk. hip. l. 195 B poz. 2 księgi gr. gminy kat. Krzywe, własność Chaima Bresslera stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 900 zł., niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 90 zł.

Protokół opisania przynależności tudzież resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Włodzimierza Lewickiego c. k. not. w Kozowie.

Kozowa, 15 lipca 1896.

L. 7564 (6141 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Emila Kosturkiewicza w kwocie 70 zł. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 16 września 1896 i 19 października 1896 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna licytacya połowy realności wykazem hipotecznym l. 475 gm. kat. Bochnia objętej, Rozalii Przewłockiej własnej.

Cena wywołania 325 zł.

Wadyum 32 zł

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w sądzie.

Bochnia, 16 lipca 1896.

L. 9081 (6147 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności firmy „Józef Richter & Comp." w Wiedniu w kwocie 105 zł. wa. z pn. zostanie realność wyk. hip. l. 448 gm. Stryj objęta, Herscha vel Henryka Landberg własna 24 września i 26 października 1896 o godz. 10 przed południem na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 16280 zł. 80 ct, na drugim także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Wadyum wynosi 1628 zł. 8 ct.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 4 czerwca 1895 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli, lub którzyby o licytacyi uwiadomieni nie zostali, do rąk kuratora adw. Baczyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Stryj, 30 czerwca 1896.

L. 6413 (6145 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy oszczędności w Wieliczce zaległych rat z pożyczki w kwocie 800 zł. w. a. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 28 września i 2 listopada 1896 o gd. 9 rano egzekucyjna licytacya realności lwh. 6 w Podolanach spadkobierców śp. Antoniego Stopy i realności lwh. 42 tamże Józefa i Rozalii Szostaków własnej.

Cena wywołania pierwszej w kwocie 3411 zł., drugiej 80 zł. a. w.

Wadyum 341 zł. i 8 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hip. przejrzeć można w tut. sądowej registraturze

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. Jan Glaser zastępca c. k. not. w Dobczycach ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 27 lipca 1896.

L. 10542 (6169 1—3)

Dnia 11 września 1896 i dnia 12 października 1896 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 22 w Głęboce położonej, wykazem hip. 4 ks. gr. Głęboka objętej w sprawie masy spadkowej Abrahama Lamma przeciw spadkobiercom Jana Capa a to przeciw nieletnim Władysławowi, Franciszkowi, Annie i Janowi Kańczugom pto 125 zł. wa. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 239 zł. w. a.

Wadyum 23 zł. 90 ct.

Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosąd. registraturze przejrzeć.

Zastępcą niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Budzynowski ze substytucyą adw. dr. Fiternika.

C. k. Sąd pow. miej. del.

Sambor, dnia 31 lipca 1896.

L. 6399 (6173 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 111 zł. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności na hipotekę służącej realności objętej wyk. hip. l. 8 ks. gr. gm. Drohobycza dzielnica Wojtowska góra Maryanny z Pankiewiczów Sobolskiej względnie nieobjętej masy spadkowej tejże własnej na rzecz gm. miasta Drohobycza imieniem funduszu po życzkowego dla profesyonistów w dniach 15 września 1896 i 19 października 1896 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 859 zł aw., w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. pp.

Zakład wynosi 10 procent ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano ad. dr. M. Tiegermana w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 8 maja 1896.

L. 8451 (6176 1—3)

C. k. Sąd powiatowy Rohatyński ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności w Koniuszkach wedle wyk. hip. l. 254 tejże gm. dłużnika Danyła Meleszki własnej na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Rohatynie w kwocie 37 zł. 50 ct. dnia 30 września 1896 i dnia 28 października 1896 o godz. 10 rano, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 60 zł. w. a., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 10 procent ceny wywołania.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony pan Kazimierz Abgarowicz w Rohatynie.

Rohatyn, dnia 27 lipca 1896.

L. 2537 (6096 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi powiatowej kasy pożyczkowej w Wieliczce w kwocie 180 zł. wa. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 30 września i 30 października 1896 o godz. 9 z rana egzekucyjna licytacya realności lwh. 357 objętej w Dobczycach, Izaaka Sternlichta własnej połowy realności tamże lwh. 243 Szczepana Kulmy własnej i połowy realności lwh. 265 tamże, Ignacego Kulmy własnej.

Cena wywołania dla realności lwh. 357 jest kwota 1867 zł., dla połowy realności lwh. 243 jest kwota 405 zł., dla połowy realności lwh. 265 jest kwota 300 zł.

Akt oszacowania, wyciągi hipoteczne i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 27 czerwca 1896.

L. 4626 (5998 1—3)

W dniach 15 października 1896 i 12 listopada 1896 o godz. 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Serki Reis 2 śl. Schweitzer w kwocie 150 zł. z pn. przez sąd tutejszy licytacya całego ciała hip. wyk. hip. l. 612 ks. gr. gm. kat. Bóbrka objętego, Mojżesza Reiss i Samuela Leiby 2 im. Reiss własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 150 zł.

Poręczne 10%.

Kurator wierzycieli p. Robert Adamski c. k. notaryusz.

Z c k. Sądu powiatowego.

Bóbrka, 10 maja 1896.

L. 3870 (5999 1—3)

W dniach 15 października 1896 i 12 listopada 1896 o godz. 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności Banku krajowego we Lwowie w kwotach 21 zł. 42 ct., 21 zł. 37 ct., 21 zł. 33 ct. etc. z pn. przez Sąd tut. licytacya całego ciała hipot. wyk. hip. l. 214 księgi gruntowej gminy Dźwinogród objętego, Michała Ryczewskiego własnego, na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej 1080 zł.

Poręczne 10 prc.

Kurator wierzycieli c. k. notaryusz p. Robert Adamski.

C k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, 30 czerwca 1896.

L. 1904 (6078 1—3)

Dnia 14 października 1896 i dnia 16 listopada 1896 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż realności położonej pod N. k. 105 w Kojszówce, objętej whl. 170 i 2/16 części lwh. 162, Kazimierza i Anny Maków po połowie własnej na 692 zł. 96 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc“ w Makowie w kwocie 124 zł. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa, wadyum 60 zł., kurator niewiadomych wierzycieli dr. Werner adwokat w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, 15 maja 1896.

L. 1905 (6079 1—3)

Dnia 14 października i dnia 16 listopada 1896 o godzinie 10 rano odbywać się będzie w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż realności w Juszczynie położonych objętych lwh. 314 Wojciecha Polaka (syna) w 2/3 częściach a Kunegundy Polak w 1/3 części własnej, lwh. 312, Wojciecha Polaka (syna) w 4/12 częściach a Kunegundy Polak w 2/12 częściach własnej, lwh. 313 Wojciecha Polaka (syna w 8/18 częściach a Kunegundy Polak w 4/18 częściach własnej, lwh. 301 w 1/7 i lwh. 322 w 9/24 częściach Wojciecha Polaka własnej a wedle protokołu egzekucyjnego z dnia 4 listopada 1892 l 5552 egzekucyjnie ryczałtowo oszacowanych na 360 zł 25 ct. celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego „Wzajemna pomoc“ w Makowie w kwocie 155 zł. zpn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa, wadyum 360 zł. 25 ct., kurator niewiadomych wierzycieli dr. Zygmunt Werner adwokat w Makowie.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Maków, dnia 15 maja 1896.

L. 14958 (6111 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Galicyjskiego Zakładu kredyt. ziemskiego w likwidacyi we Lwowie a mianowicie 5 rat po 15 zł. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 53 ks. gr. gm. Janowice objętej do Ignacego Moskwy należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tym w dwóch terminach dnia 14 października 1896 i dnia 13 listopada 1896 r. każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 700 zł., poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 70 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego miej. delegowanego.

Tarnów, dnia 13 czerwca 1896.

L. 7703 (6159 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 81 zł. 4 ct. odbędzie się na rzecz Zakładu kred. włośc. w likw. we Lwowie w tut. sądzie sprzedaż posiadłości whl. 554 i $547^{3}/_{4}$ gm. Berłohy objętej, dłużnika śp. Łenia Tkacza „Iwana“ własnej w dniu 15 października 1896 i 16 listopada 1896 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi dla whl. 554 kwotę 7 zł. 50 ct., dla realności whl. 547 kwotę 1 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ad. dr. Andrzej Kos z Kałusza.

Kałusz, dnia 16 lipca 1896.

Konkursa.

L. 7568 (6110 3—3)

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada woźnego z płacą 300 zł., dodatkiem aktywalnym 25% tejże płacy, umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę.

Podania o tę lub przy innym sądzie kolegialnym opróżnić się mogącą, dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę woźnego wnosić należy do 23 września 1896 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum sądu wyższego

Kraków, 14 sierpnia 1896.

L. 69424 (6157 2—3)

An der k. k Hochschule für Bodencultur in Wien werden zum Studienjahre 1896/7 vier Staatsstipendien von je 200 fl. und zwar zwei für das landwirthschaftliche und zwei für das forstwirthschaftliche Studium zur Verleihung gelangen.

Gesuche um dieselben sind an das k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht zu richten und bei dem Rectorate der genannten Hochschule bis zum 25 September 1896 einzubringen.

L. 69539 (6154 2—3)

W celu rozdania zapomóg z fundacyi jubileuszowej urzędników sądowych okręgu c. k. Sądu krajowego wyższego we Lwowie ogłasza się niniejszem konkurs do 15 września 1896.

Do korzystania z tej fundacyi uprawnione są wdowy i sieroty po urzędnikach sądowych okręgu lwowskiego c. k. Sądu krajowego wyższego XI, X, IX, klasy rangi.

Podania zaopatrzone w świadectwa i dokumenta wykazujące, że mąż względnie ojciec był urzędnikiem sądowym wymienionej klasy rangi w powyższym okręgu, wniesione być mają w terminie oznaczonym do c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 15 sierpnia 1896.

L. 69521 (6155 2—3)

W celu nadania w dniu 15 listopada 1896 posagu z fundacyi im. Josla Biera dla ubogich dziewcząt mojżeszowego wyznania rozpisuje się niniejszem konkurs do 10 października 1896.

O posag ubiegać się mogą, moralnie prowadzące się dziewczęta wyznania mojżeszowego, które ukończyły przynajmniej 16 rok życia.

Pierwszeństwo przed innemi mają krewni fundatora, po nich dziewczęta urodzone w Podhajcach a w braku takich albo gdyby zgłaszające się krewne fundatora lub dziewczęta urodzone w Podhajcach nie posiadały wymaganych warunków, mają korzystać z tej fundacyi inne ubogie a moralne dziewczęta izraelickie.

Wypłata sumy posagowej do rąk obdarowanej, lub gdyby nie była pełnoletnią do rąk prawnego jej zastępcy, nastąpi dopiero po wykazaniu się z zawartego wedle przepisów prawnych małżeństwa, tymczasem zaś suma posagowa złożoną zostanie w kasie oszczędności.

Podania zaopatrzone w metrykę urodzenia, w świadectwo ubóstwa i moralności dowód pokrewieństwa z fundatorem a względnie urodzenia w Podhajcach, wreszcie poświadczenie że petentka nie pozostaje i nigdy nie pozostawała w rytualnym związku małżeńskim, mają być wniesione przed upływem terminu konkursowego do c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 15 sierpnia 1896.

L. 958 (6161 1—2)

Celem stałego obsadzenia posady nauczyciela w Parysczach z płacą roczną w kwocie 350 zł. i wolnem pomieszkaniem rozpisuje się niniejszem konkurs.

Kandydaci i kandydatki kompetujący o tę posadę mają swe należycie udokumentowane i w tabelę kwalifikacyjną zaopatrzone podania wnieść za pośrednictwem swej władzy przełożonej najpóźniej do końca września 1896.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

Nadwórna, 15 sierpnia 1896.

L. 078 (6181 1—2)

Niniejszem ogłasza się konkurs w celu stałego obsadzenia posady nauczyciela przy szkole 5 kl. męskiej w Sanoku z płacą roczną 360 zł. w. a. i 10% dodatkiem na pomieszkanie, która to płaca od dnia 1 września b. r. podwyższona będzie w myśl art. 11 ust. szkol. kraj z dnia 5 maja 1896 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 34) do rocznej kwoty 400 zł. i 40 zł. na pomieszkanie.

Podania zaopatrzone w dowody uzdolnienia i dotychczasowej służby wnosić należy za pośrednictwem władz przełożonych i tych Rad szkolnych okręgowych, pod których zwierzchnictwem kandydat dotychczas zostaje, najpóźniej do dnia 30 września 1896

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

W Sanoku dnia 15 sierpnia 1896.

Kuratele.

L. 7835 (6177 1—3)

Paweł Małecki z Rozwadowa uznany został uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 6 sierpnia 1896 l. 7410 marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Michał Górski z Chrzęwic.

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadów, 17 sierpnia 1896.

L 9860 (6175 1—3)

Maryanna z Kalatów Józkowiec zamieszkała w Zaskalu, żona Jana została uznaną za marnotrawną.

Kuratorem jej ustanowiono Jakóba Kalatę z Zaskala.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowytarg, dnia 29 lipca 1896.

L. 2912 (6156 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. w Brzeżanach ustanawia w miejsce zmarłego kuratora umysłowo chorej Paśki Czwałowskiej, Fedka Czwałowskiego, kuratora w osobie Ołeksy Koroliszyna.

Brzeżany, 30 marca 1896.

Upadłości.

L. 53323 (6123 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Ozyasza Gottlieba nieprotokołowanego kupca, właściciela składu kapeluszy we Lwowie, przy ulicy Karola Ludwika l. 35 z filią przy ul. Halickiej l. 21.

Kierownictwo tego konkursu porucza się Panu c. k. sekretarzowi rady Cicimirskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się Pana adw. dr. Marcelego Dziubińskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 2 września 1896 godzinę 10 przedpołudniem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych także szkodliwych skutków prawnych przed upływem 17 listopada 1896 i podać ją na terminie na dzień 30 listopada 1896 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej.“

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów, dnia 17 sierpnia 1896

L. 32932 (6184)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sprawie masy rozbiorowej Herscha Tune ustanowiono stałym zawiadowcą Jośla Frucht kupca i właściciela realności w Szczercu, a tegoż zastępcą Jakóba Ewy, właściciela realności z Horożany.

Lwów, 30 maja 1896.

L. 12599 (6162)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, że stałym zarządcą masy rozbiorowej Mojżesza Judy Bochera wybrany został dr. Ezechel Schuster a jego zastępcą Isak Hecht obaj z Kołomyi.

Kołomyja, dnia 18 lipca 1896.

L. 13984 (6163)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi mianuje adw. dr. Jakóba Rittigsteina stałym zawiadowcą masy rozbiorowej Herscha Menczla, a Izaaka Ringelbluma z Kołomyi tegoż zastępcą.

Kołomyja, dnia 11 lipca 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5149 (5881 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie jako handlowy ogłasza, że dnia 15 czerwca 1896 wpisał w rejestr spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Radziechowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ że na dziewiętnastem walnem zgromadzeniu członków Towarzystwa zaliczkowego w Radziechowie stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, które się w Radziechowie dnia 27 marca 1896 odbyło, — wybrani zostali z pośród członków tego Towarzystwa do jego dyrekcyi na czas od 27 marca 1896 do 27 marca 1899 jako dyrektorowie pp. Roman Ujejski, Juliusz Brand i Franciszek Mrozowski, zaś jako ich zastępcy pp. Tytus Korytyński, ks. Antoni Skalski i Jan Oryszkiewicz.

Złoczów 26 lipca 1896.

L. 4945 (5880 3—3)

C. k. Sąd obwobowy jako handlowy w Złoczowie ogłasza, że dnia 30 maja 1896 wpisał w rejestr spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie „powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Kamionce strumiłowej, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ pag. 153 i 154 poz. 50 5 że na walnem zgromadzeniu członków tegoż Towarzystwa odbytem w dniu 21 marca 1896 wybrani zostali w myśl przepisów §. 4 statutu obowiązującego w skład Dyrekcyi Wny Klemens Terosiewicz w Ostrowie powiatu sądowego Busk, i ponownie Wny ks. Michał Cegielski w Kamionce strum. zamieszkały i Adam Thullie w Rzepniowie powiat sąd. Busk zamieszkały jako dyrektorowie, — zaś pp. Stanisław Jodłowski, Zygmunt Lewicki i Jan Szawłowski w Kamionce strum. zamieszkali jako zastępcy dyrektorów.

Złoczów, 26 lipca 1896.

L. 14118 (5909 3—3)

W sprawie egzekucyjnej Jana Eksteina przeciw Janowi Błoniarzowi o 600 zł. z pn. ustanowiono dla dłużnika z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem adw. dr. Alerhanda i doręczono temuż uchwałę z 18 kwietnia 1896 l. 4454 dla dłużnika przeznaczoną.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego

Kołomyja, dnia 18 lipca 1896.

L. 4437 (5884 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Jewdochę Krawiec rodu Karaś, że celem prawidłowego doręczenia jej uchwały tabularnej z dnia 11 maja 1896 l. 3277 ustanowiono dla niej kuratorem ad actum Wawrzyńca Ganczar z Nowosiółki.

Grzymałów, 30 czerwca 1896.

L. 5674 (6118 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Duszkiewicza, iż przeciw niemu i spólnikom Jan Duszkiewicz wniósł skargę o 66 zł. w. a., na którą termin do rozprawy sumarycznej na dzień 15 września 1896 o godzinie 9 rano wyznaczony został.

Ustanawiając dla Jędrzeja Duszkiewicza kuratora w osobie adw. dr. Brzeskiego wzywa się go, aby przed terminem kuratorowi lub też innemu pełnomocnikowi informacyi do sporu udzielił, gdyż inaczej sam sobie szkodliwe skutki przypisze.

Mielec dnia 12 maja 1896.

L. 14387 (5784 2—3)

EDYKT.

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu wzywa nieznanych właścicieli następujących w tutejszym c. k. głównym Urzędzie podatkowym jako tusądowym urzędzie depozytowym od lat przeszło 30 przechowanych effektów pieniężnych, gotówki itd., aby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia tego edyktu poraz trzeci w „Gazecie Lwowskiej" licząc wykazali swe prawa, w przeciwnym bowiem razie rzeczone effekta pieniężne, gotówka itd. Wysokiemu c. k. Skarbowi Państwa wydane zostaną:

Wykaz c. k. Urzędu depozytowego w Przemyślu	Przechowano w skutek polecenia c. k. sądu obwodowego	Rodzaj depozytu	Przechowano na rzecz
Tom I pag. 83	12 grudnia 1876 l. 9501, 23 czerwca 1885 l. 8045, 6 grudnia 1894 l. 17031	gotówka 14 zł. $17^{1}/_{2}$ ct. książeczki wkładkowej Przemyskiej kasy oszczędności Nr. 3303 na 313 zł. 16 ct., Nr. 31196 na 306 zł. 77 ct.	masy Horysławice i Hościsławice Marya Gwinczewska
Tom I pag 74	10 listopada 1860 l. 9393, 23 kwietnia 1892 l. 5405	Książeczka Przemyskiej kasy oszczędności Nr. 25613 na 629 zł. 92 ct.	masy spadkowej Ksawery Gotleb
Tom I pag 65	26 kwietnia 1871 l. 2881, 20 maja 1884 l. 6483, 24 października 1877 l. 14849, 27 maja 1883 l. 11426, 18 stycznia 1895 l. 2044	Książeczki Przemyskiej kasy oszczędności Nr. 926 na 44 zł. 58 ct. w. a., Nr. 31195 na 55 zł. 76 ct., Nr. 31413 na 27 zł 77 ct., książeczka lwowskiej kasy oszczędności Nr. 14640 na 53 zł. 85 ct, gotówka 32 zł. 12 ct.	Jędrzeja Glinieckiego
Tom I pag 87	20 kwietnia 1857 l. 1715	gotówka 8 zł. 93 ct.	masy rozbiorowej Arona Hornik i Feigi Hornik
Tom I pag 102	11 marca 1874 l. 3094, z 12 kwietnia 1871 l. 2879	łyżka srebrna wartości 3 zl. 30 ct., obligacya renty srebrnej Nr. 29725 na 50 zł, książeczka Przemyskiej kasy oszczędności Nr. 1014 na 66 zł. 36 ct. wa.	nieznanych właścicieli (rzeczy znalezione w zajeździe Bindera między rokiem 1835 a 1844
Tom II pag. 25	26 listopada 1888 l. 13612 22 lipca 1890 l. 4684	książeczka lwowskiej kasy oszczędności N. 14634 na 513 zł 58 ct. i książeczka Przemyskiej kasy oszczędności Nr. 22138 na 79 zł. 25 ct.	Stanisława Raszowskiego, Adalberta czyli Wojciecha Zygmunta Raszowskiego, Kazimierza Smalawskiego
Tom II pag. 76 i 81	z 20 lipca 1881 l. 8072	Potwierdzenie odbioru c. k kasy długów państwa Nr. 2204 z roku 1881 na 12 zł. 41 ct.	Stanisława Sękowskiego, Ignacego Truskolarskiego
Tom I pag. 132	20 maja 1884 l. 6483 i l 1610/845	książeczka galicyjskiej kasy oszczędności Nr. 14657 na 10 zł. 13 ct.	masy pupilarnej Józefa Kowalskiego
Tom II pag. 93	z 16 grudnia 1857 Nr. 8913	gotówka 30 zł $76^{1}/_{2}$ ct.	Feliksa Urbańskiego
Tom I pag 108	l. 232/54 i 4354/70 29 listopada 1876 l. 3096/74, 20 maja 1884 l. 6483, 12 grudnia 1890 l. 1009	obligacya renty srebrnej z 1 lipca 1872 Nr. 29724 na 50 zł., książeczka galicyjskiej kasy oszczędności Nr. 14645 na 20 zł. 98 ct., książeczka przemyskiej kasy oszczędności Nr. 22904 na 45 zł. 18 ct.	masy pupilarnej Józefa Jastrzębskiego (syna Józefa)
Tom I pag. 169	14 lipca 1869 l. 6060, z 22 marca 1871 l 2883, 25 czerwca 1884 l. 7681	książeczka przemyskiej kasy oszczędności Nr. 335 na 69 zł. 33 ct., książeczka galicyjskiej kasy oszczędności Nr. 14661 na 28 zł. 30 ct.	masy kuratelarnej Jakóba Majewskiego i mających prawo zastawu dzieci Mojżesza Rosenblütha
Tom I pag. 124	z 23 czerwca 862 l. 4954, 11 grudnia 1862 l. 11525, 12 lutego 1863 l. 551	gatówka 16 zł. 81 ct.	spadkobierców Józefa Kęzminowicza
Tom III pag. 13-	27 października 1857 l 7722	gotówka 13 zł. 75 ct.	Jana Michlewicza
Tom IV pag. 12	18 marca 185- l. 2099	gotówka 1 zł. 38 ct.	Minki Sonnenthal
Tom IV pag. 132	4 kwietnia 1860 l 2869	gotówka 7 ct.	Ludwika Stelczyka i Leopolda Hartmana
Tom IV pag. 75	9 lipca 1863 l. 6085 i 21 października 1863 l. 9520	gotówka 49 zł $72^{1}/_{2}$ ct.	masy konkursowej Michała Zawałkiewicza
Tom III pag. 148	31 marca 1859 l 9364	gotówka 38 zł. $25^{1}/_{2}$ ct.	Franciszka Sieghard
Tom IV pag. 14	1 kwietnia 1858 l. 2460	gotówka $^{1}/_{2}$ ct.	masy spadkowej Józefa Wojakowskiego
Tom. III pag. 30	l. 2916/58 6600/58 6599/58 6475/62 6561/63	gotówka 43 zł. 92 ct.	masy spadkowej Felicyi księżnej Lubomirskiej
Tom IV pag 109	5 października 1858 l. 7450	gotówka 10 zł. $10^{1}/_{2}$ ct	Katarzyny Kuczerowej
Tom IV pag. 118	26 października 1858 l. 8002	gotówka 11 zł. 55 ct.	Zofii Nazarewicz
Tom III pag. 30	4 kwietnia 1857 l. 2525	gotówka $10^{1}/_{2}$ ct.	masy Justyny Rakowskiej, przeci Herschowi i Blimie Nirnstein
Tom III pa. 37	18 marca 1857 l. 2068, 26 listopada 1857 l. 5292	gotówka 3 zł. $25^{1}/_{2}$ ct.	masy Jana, Adama i Józefa Łuckich przeciw Hipolitowi Czajkowskiemu o 2000 zł. m. k
Tom III pag. 97	z 23 marca 1860 l. 1707	gotówka 10 zł. $81^{1}/_{2}$ ct.	Amelii z Lewińskich br. Pauman
Tom II pag. 193	z 23 marca 1860 l. 2397	gotowka 87 ct.	masy pupilarnej Seweryna hr. Drohojowskiego
Tom V pag. 154	z 12 października 1860 l. 8572	gotówka 19 zł. 82 ct.	Maryanny Komarnickiej
Tom VI pag. 207	z 31 grudnia 1863 l. 11860 i 21 czerwca 1864 l. 6649	gotówka 51 zł. 64 ct. i 142 zł. 6 ct.	Alojzego i Ludwika Runge, oraz jako cena kupna dóbr Morawsko
Tom V pag. 193	30 października 1860 l. 9103	gotówka 1 zł.	Bolesława Stojowskiego
Tom V pag. 195	30 października 1860 l. 9103 i 8 października 1864 l. 9237	gotówka 1 zł. i 40 ct	Karoliny Stojowskiej
Tom V pag. 194	30 października 1860 l 9103	gotówka 1 zł.	Teofili Stojowskiej
Tom V pag. 97	27 kwietnia 1860 l. 3468	gotówka 23 zł. 44 ct.	Edwarda Micewskiego i wierzycieli hipotecznych dóbr Tuczępy
Tom V pag. 73	22 lutego 1860 l. 1433	gotówka 315 zł. 98 ct.	Władysława hr. Rozwadowskiego
Tom V pag. 124	30 czerwca 1860 l. 5471	gotówka 31 zł. 50 ct.	masy spornej Józefa Wolfa przeciw adwokatowi Regerowi
Tom VI pag. 138	31 października 1863 l. 7216 i 20 czerwca 1890 l. 4685	książeczka przemyskiej kasy oszczędności Nr. 21958 na 204 zł. 72 ct:	spadkobierców Stanisława Kieszkowskiego
Tom VI pag. 4	21 stycznia 1861 l. 451	gotówka 23 zł. 13 ct.	Katarzyny Jędrzejowskiej i Jakóba Kwiatkowskiego
Tom IV pag. 188	7 lipca 1859 l. 4673 i 19 października 1859 l. $7521^{1}/_{2}$	gotówka 1 zł. 5 ct.	masy spadkowej Wolfa Uiberall
Tom VIII pag. 8	11 sierpnia 1864 l. 8042	gotówka 41 zł. 93 ct.	masy spornej Edwarda Zakliki przeciw Eliaszowi Pineles
Tom V pag. 221	21 grudnia 1860 l. 10807	gotówka $^{1}/_{2}$ ct.	Edwarda Engel
Tom IV pag. 213	z 13 sierpnia 1859 l. 558	gotówka 49 zł 88 ct.	spadkobierców Pawła Lewkowicza i Teresy Zöppnik jako to: Rozalii Herbst, Józefa Karola Fryderyka Bayer i gminy Przemyśl
Tom V pag. 155	z 8 stycznia 1861 l. 224	gotówka 15 zł. 85 ct.	Jana Jakbitsch przeciw Kornelemu Lewickiemu
Tom VI pag. 151	8 stycznia 1862 l. 227	gotówka 17 ct.	sprawy wekslowej Mendla Glass przeciw Mendlowi Leibowi Glass
Tom VI pag. 21	z 7 marca 1861 l. 1958	gotówka 20 zł.	masy spornej Abrahama Mantla przeciw Naftalemu Herz pto 294 74 ct. i 167 zł. z pn., oraz Schweinburga i Technera przeciw Naftalemu Herz pto 174 zł. 48 ct.
Tom VII pag. 5	2 sierpnia 1862 l. 7258	gotówka 6 zł. 12 ct.	Benjamina Margulies przeciw Samsonowi i Dawidowi Tanenbaum
Tom V pag. 103	3 maja 1860 l. 3689	gotówka 6 zł 12 ct.	masy spornej Naftalego Rebhuna, przeciw Kornelemu Miałkowskiemu
Tom V pag. 105	8 maja 1860 l. 3823	gotówka 37 zł.	masy spornej Naftalego Rebhuna Scheindel Lam, Lifsche Aschkenaze, Jonasz Klages przeciw Feliksowi hr. Karnickiemu
Tom VII pag. 109	9 listopada 1863 l. 10024	gotówka 22 zł 14 ct.	masy spornej Jekiela Heklera przeciw Zalmanowi Richterowi
Tom V pag 65	20 lutego 1860 l. 1378	gotówka 2 zł.	masy spornej J. Heckler przeciw Joslowi Herz
Tom VIII pag. 12	24 lutego 1864 l. 2148	gotówka 15 zł. 17 ct.	Simona Berglasa (Munischa Braffa) przeciw Adamowi Brodzkiemu i Konstancyi Praweckiej
Tom VI pag. 122	14 stycznia 1863 l. 187	gotówka 29 zł. 60 ct.	masy spornej Herscha Klugmana przeciw Naftalemu Herz
Tom V pag. 133	18 lipca 1860 l. 5949	gotówka 2 zł. 10 ct.	masy spadkowej Józefa Dydyńskiego
Tom III pag. 168	13 stycznia 1858 l 404	gotówka 12 zł. $40^{1}/_{2}$ ct.	Judy Endwurusa
Tom II pag. 123	3 kwietnia 1856 l. 10312	gotówka 34 zł. 61 ct.	masy spadkowej Antoniy Żelechowskiej
Tom II pag. 162	27 czerwca 1859 l. 4470	effekta kasy długu państwa Nr. 2135 na 98 zł. 10 ct. i Nr. 2165 na 222 zł. 60 ct.	masy spornej Ludwika Jabłonowskiego przeciw Alojzemu Lipskiemu
Tom I pag. 173	3 czerwca 1859 l. 3794	pokwitowania kasy długu państwa z 22 lutego 1849 i 26 maja 1859 Nr. 2777 na 25 zł. 20 ct.	masy spadkowej Wincentego Morse
Tom V pag. 75	24 lutego 1860 l. 1462	gotówka 14 zł. 72 ct.	masy spadkowej Rozalii Antoniny Lewandowskiej
Tom II pag. 93	16 kwietnia 1856 l. 174	gotówka 14 zł. 63 ct.	Feliksa Ubańskiego
Tom I pag. 70	25 lutego 1856 l. 71, 3 czerwca 1859 l. 3794	gotówka $^{1}/_{2}$ ct i effekta kasy długu państwa z 22 lutego 1849 i 26 maja 1859 Nr 2740 na 6 zł. $47^{1}/_{2}$ ct.	Katarzyny Górskiej
Tom II pag. 311	3 grudnia 1860 l. 10134 i 10135	gotówka 314 zł 43 ct.	ceny kupna dóbr Wróblik
Tom II pag. 164	3 czerwca 1859 l. 3794	effekta kasy długu państwa Nr. 2774 na 125 zł. $17^{1}/_{2}$ ct.	masy spornej Wiktoryi Kromerowej przeciw Krystynie Kobylańskiej
Tom III pag. 59	3 czerwca 1859 l. 3794	effekta kasy długu państwa Nr. 2781 na 2 zł 12 ct.	Maryi Francinskiej i Balbiny Franciszki Romanowej

Wykaz c. k. Urzędu depozytowego w Przemyślu	Przechowano wskutek polecenia c. k. sądu obwodowego	Rodzaj depozytu	Przechowano na rzecz
Tom VI pag. 84	12 sierpnia 1861 l. 6630	gotówka 105 zł.	masy spornej Franciszka Strzygowskiego przeciw Berischowi Friedmann
Tom II pag. 82	—	pokwitowanie z 8 sierpnia 1848 zeznane przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy umorzenia długów państwowych kwotę 11 50 kr. m. k.	Michała Tomkiewicza
Tom II pag. 114	—	pokwitowanie z 8 sierpnia 1848 zeznane przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy długów państwa kwotę 6 zł. $20^{8}/_{10}$ kr. m. k.	Jana Zatorskiego i Seńka Walentów
Tom I pag. 97	—	dwie złote pieczątki, taśma przetkana złotem, pierścień złoty z krwawnikiem, pozłacana tabakierka, cynowa tabakierka, nóż ze srebrnym trzonkiem wartości 6 zł 9 ct	Adama Władyczyńskiego
Tom II pag. 98	—	7 srebrnych łyżek, 1 łyżeczka, 5 srebrnych zegarków, 1 złoty pierścień, 1 pierścień gładki, 1 złoty pierścień, dewizki z 6 perełkami i 1 kamieniem wartości 125 zł. $47^{1}/_{2}$ ct.	Tekli Władyczyńskiej
Tom I pag. 8	—	pokwitowanie z 8 sierpnia 1848 zeznane przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy długu państwa kwotę 7 zł. $12^{2}/_{8}$ kr. m. k.	masy spadkowej Benist Johan
Tom I pag. 36	—	gotówka 26 ct.	Grzegorza Czerwińskiego
Tom I pag 54	—	pieczątka wartości 42 ct.	Lipy Felsena
Tom I pag. 58	—	dwa pokwitowania z dnia 8 sierpnia 1848 zeznane przez kasę cyrkularna na złożone do kasy długów państwa kwoty 199 zł. $37^{1}/_{4}$ kr. m. k. 21 kr. m. k.	Hoffmann recte Finanzprocuratur
Tom I pag. 92	—	pokwitowanie z 8 sierpnia 1848 zeznane przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy długów państwa kwotę 7 zł $26^{1}/_{4}$ kr. m. k.	Wojciecha i Rudolfa Horodyskich
Tom I pag. 59	—	pokwitowanie z 8 sierpnia 1848 zeznane przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy długów państwa kwotę 7 zł. m. k.	Isak Fleck
Tom I pag. 122	—	srebrny zegarek wartości 6 zł. 30 ct	Franciszka Krenis
Tom I pag. 127	—	pokwitowanie z 8 sierpnia 1848 zeznane przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy umorzenia długów państwa kwotę 4 zł $48^{3}/_{10}$ kr. m. k.	Anastazyi Kechar
Tom I pag. 118	—	kwit z daty 8 sierpnia 1848 wystawiony przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy umorzenia długów państwa kwotę 56 kr. m. k.	Jana Kozaczyńskiego
Tom I pag. 116	—	kwit z daty 8 sierpnia 1848 wystawiony przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy umorzenia długów państwa kwotę 4 zł. 42 kr m. k.	Hirscha Blumen
Tom II pag. 63	—	łańcuszek złoty wartości 8 zł. 40 ct. i łańcuszek srebrny wartości 84 ct.	Aschera Schultza
Tom I pag. 51	—	złoty zegarek z łańcuszkiem stalowym, tabakierka srebrna, tabakierka srebrna pozłacana, dwa sygnety, okulary w srebrnej oprawie łącznej wartości 71 zł. 40 ct.	Jana Schmidta
Tom II pag. 50	—	kwit z daty 8 sierpnia 1848 zeznany przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy umorzenia długów państwa kwotę 397 zł. $77^{8}/_{10}$ kr. m. k.	Sebastyana Siary
Tom II pag. 40	—	kwit z 8 sierpnia 1848 wystawiony przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy umorzenia długów państwa kwotę 2 zł. $46^{7}/_{10}$ kr. m. k.	Katarzyny Schadek
Tom I pag. 113	—	kwit z 8 sierpnia 1848 zeznany przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy umorzenia długów państwa kwotę 20 zł. 20 kr m. k.	Eleazara Klugmanna
Tom II pag. 37	—	gotówka $22^{1}/_{2}$ ct.	Genowefy i Franciszka Sensenetz
Tom I pag 134	—	gotówka 6 zł. $3^{1}/_{2}$ ct.	masy spornej Samuela Katz contra Ozyasz Katz
Tom I pag. 152	—	kwit z 8 sierpnia 1848 zeznany przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy umorzenia długów państwa kwotę 14 zł. $59^{1}/_{8}$ ct. mk.	Stanisława i Maryanny Łaszkiewiczów
Tom I pag. 164	—	effekta kasy długów państwa Nr. 1828 i 2180 po 5 zł. m. k.	Franciszka Mądrzejowskiego
Tom I pag. 170	—	kwit z 8 sierpnia 1848 zeznany przez kasę cyrkularną na złożoną do kasy umorzenia długów państwa kwotę 24 zł. 7 kr. m. k.	Abrahama Mühlsteina
Tom I pag. 194	—	gotówka 28 ct.	Apolonii Osmańskiej
Tom II pag 8	—	kwit z 8 sierpnia 1848 zeznany przez kasę cyrkularną na złożone do kasy umorzenia długów państwa 4 zł. m. k.	masy pupilarnej Józefa Płoszewskiego
Tom II pag. 14	z 3 czerwca 1857 l. 3885	effekt kasy długu państwa Nr. 2088 na 20 zł 10 ct.	Wilhelminy z Cieszanowskich Pieniążek
Tom II pag. 20	16 kwietnia 1853 bez liczby art $^{11}/_{553}$	Interimschein über 10 fl. der österreichischen allg. Versorgungs-Anstalt in Wien vom 23 Juni 1834 Nr. 58312.	Weronika z Rudzińskich Hassowa

Przemyśl 13 czerwca 1896.

L. 53698 (6126 2–3)

OBWIESZCZENIE

Rozporządzeniem Wysokiego c. k. Ministerstwa Handlu z dnia 19 lipca b. r. l. 35881 zmieniono dotychczasowy sposób przesyłania kwot przekazowych do c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności w Wiedniu unormowany pierwotnie rozporządzeniem Wysokiego c. k. Ministerswa Handlu z dnia 5 maja 1890 l. 16475.

Każdy uczestnik obrotu czekowego, zamieszkały w obrębie królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa ma prawo żądać, aby dotyczący c. k. urząd pocztowy oddawczy przekazy pocztowe, atoli z wyłączeniem przekazów telegraficznych, nadchodzące pod jego adresem realizował na rachunek c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności we Wiedniu za opłatą prowizyi 1 ct. od każdego przekazu.

W powyższym celu winien uczestnik obrotu czekowego złożyć w odnośnym c. k. urzędzie pocztowym oddawczym sądownie lub notaryalnie legalizowane pełnomocnictwo i pewną ilość kwitów odbiorczych wraz z poświadczeniami złożenia (Empfang-Erlagschein) w książeczkach.

Pełnomocnictwo winno być wystawione ściśle według formularza wydanego przez c. k. Ministerstwo Handlu, który to formularz wydawanym będzie stronom na żądanie przez c. k. urzędy pocztowe.

O przekazaniu odnośnej kwoty do c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności we Wiedniu powiadamiane będą strony listownie przy równoczesnem dołączeniu odcinka przekazu i kwitu odbiorczego.

Za doręczanie tych listownych uwiadomień przez c. k. urzędy pocztowe nieeraryalne i poczty wiejskie ustanowioną jest należytość 1 ct. za każdy list.

Ponieważ rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie z dniem 1 września br., przeto należy wcześnie dawne pełnomocnictwa, które z dniem powyższym tracą swą moc zastąpić nowemi, w przeciwnym bowiem razie wzmiankowane przekazy wypłacanoby do rąk adresatów w sposób dotąd praktykowany.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów

Lwów, dnia 6 sierpnia 1896.

KUNDMACHUNG.

Die bisherige mit dem Handels Ministerial Erlasse vom 5 Mai 1890 Zl. 16475 normirte Art der Überweisung von Anweisungsbeträgen an das k. k. Postsparkassenamt in Wien wurde mit dem Handels-Ministerial-Erlasse vom 19 Juli l. J. Zl. 35881 folgendermassen abgeändert.

Jeder Contoinhaber im Check-Verkehre des k. k. Postsparkassenamtes, welcher in den im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern seinen Wohnsitz hat, kann verlangen, das die bei seinem zuständigen Abgabe-Postamte unter seiner Adresse einlangenden Postanweisungen, mit Ausnahme der telegrafischen Postanweisungen gegen Provision von 1 kr. für jede Postanweisung an das k. k. Postsparkassenamt in Wien überwiesen werden.

Zum obigen Behufe hat der Contoinhaber im Check-Verkehre beim betreffenden Abgabe-Postamte eine gerichtlich oder notariell legalisirte Vollmacht und eine entsprechende Anzahl von Empfang-Erlagscheinen (in Bücheln) zu erlegen.

Diese Vollmacht muss stricte nach dem, vom k. k. Handels-Ministerium vorgeschriebenen Formulare, welches durch die k. k. Postämter den Partheien über Verlangen ausgefolgt wird, ausgestellt werden.

Von der erfolgten Überweisung des betreffenden Betrages an das k. k. Postsparkassenamt in Wien werden die Partheien brieflich unter gleichzeitiger Einsendung der Coupons der Postanweisungen und des bezüglichen Empfangscheines in Kenntnis gesetzt.

Bei nichtärarischen Postämtern und in Ruralpostbezirken wird für die Zustellung dieser brieflichen Benachrichtigungen die Bestellgebühr von 1 kr. per Brief eingehoben werden.

Mit Rücksicht darauf, dass die vorstehenden Bestimmungen mit 1 September 1896 in Wirksamkeit zu treten haben, müssen die alten Vollmachten, welche mit obigem Tage auser Kraft treten werden, rechtzeitig durch neue ersetzt werden, widrigenfalls die Postanweisungen in der bisherigen Weise zu Händen der Adressaten ausgezahlt werden würden.

Von der k. k. Post- und Telegrafen-Direction.

Lemberg, am 6 August 1896.

ОПОВІЩЕНЄ.

Розпорядженем вис. ц. к. Міністерства торгорлї з дня 19 липня с. р. ч. 35881 змінено дотеперішний спосіб пересилания квот переказових до ц. к. уряду почтових кас ощадности в Відни унормований початково розпорядженем високого ц. к. Міністеретва торговлї з дня 5 мая 1890 ч. 16475.

Кождий участник обороту чекового замешкалий в обрубі королївств і краïв репрезентованих в Думі державній має право жадати, щоб дотичний ц. к. уряд почтовий віддавчий перекази почтові (з виключенем однак переказів телеґрафічних) надходячі під его адресою реалїзовав на рахунок ц. к. уряду почтових кас ощадности в Відни, за оплатою провізиї 1 кр. від кождого переказу.

В повисшій цїли винен участник обороту чекового зложити в дотичнім ц. к. уряді почтовім віддавчім через суд або нотара леґалїзоване повномочіє і певне число квітів відобраня враз з потвердженем зложеня (Empfang-Erlagschein) в книжочках.

Повномочіє повинно бути виставлене докладно після формуляра виданого через ц. к. Міністерство торговлї, котрий то формуляр буде видаваний сторонам на жаданє через ц. к. уряди почтові.

О пересилцї дотичної квоти до ц. к. уряду почтових кас ощадности в Відни, буде ся сторони повідомляти листовно за долученем рівночасним купону переказового і квіту зложеня.

За доручене тих листовних повідомлень через ц. к. уряди почтові неерарияльні і почти сельскі установлено оплату 1 кр. за кождий лист.

Позаяк розпорядженє тоє вийде в житє з днем 1 вересня с. р., проте належить завчасу давні повномочія, котрі з повисшим днем тратят свое значенє, заступити новими, бо в противнім случаю згадані перекази виплачуванобн до рук адресатів в спосіб доси практикований.

З ц. к. Дирекциї почт і телеґрафів

Львів, дня 6 серпня 1896.

L. 7785 (6137 2–3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. w Jaśle zawiadamia Seweryna Golańskiego, iż przeciw niemu wniosła pod dniem 15 lipca 1896 l. 7785 Kasa gminna pożyczkowa w Dębowcu pozew o 12 zł., w skutek czego dla niego z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem adw. dr. Chwaliboga w Jaśle ustanowiono i do rozprawy drobiazgowej termin na dzień 25 sierpnia 1896 o godzinie 9 rano wyznaczono.

Jasło, 20 lipca 1896.

L. 3626 (6139 2–3)

Dla niewiadomego z życia i pobytu Jana Hydzika, ustanawia się w sporze drobiazgowym powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku pto 124 zł kuratorem adw. dr. Flakowicza z substytucyą adw. dr. Bendla w Sanoku i doręczając pozew l. 3626 z terminem do rozprawy na 31 sierpnia 1896, wzywa się pozwanego, aby dostarczył kuratorowi informacyi pod rygorem skutków prawnych.

C. k. Sąd powiatowy m. del.

Sanok, dnia 3 czerwca 1896.

L. 5765 (6136 2–3)

Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych Jana Betleja, Maryę Machota i Jadwigę Soboń, że Michał Betlej wniósł przeciw nim pozew de praes 27 maja 1896 l. 5765 o zapłatę kwoty 100 zł., że na skutek tego termin do rozprawy na dzień 13 października 1896 wyznaczono a kuratorem dla nich adw. dr. Chwaliboga ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanych, by na terminie powyższym się stawili albo innego sobie pełnomocnika ustanowili gdyż inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg.

Jasło, dnia 27 czerwca 1896.

L. 7229 (5931 3—3)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Wiktora, iż Stanisław Wiktor wystąpił przeciw niemu ze skargą o zapłacenie 260 zł. i że kuratorem dla niego ustanowiono Michała Bieszczada z Niedźwiady, któremu ma dostarczyć potrzebnych do obrony wiadomości lub obrać sobie innego zastępcę i o tem sądowi donieść.
C. k. Sąd powiatowy.
Ropczyce, 23 czerwca 1896.

L. 29466 (5903 3—3)
C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izraela Neumana, że przeciw niemu wniosła Fa Kosches et Birnbaum pozew de praes. 2 lipca 1896 l. 25317 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 170 zł. 80 ct. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 3 lipca 1896 l. 25317 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Kuleczyńskiemu z substytucyą adw. dr. Langroda w Krakowie i poleca Izraelowi Neumanowi, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków do obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.
Kraków, 28 lipca 1896.

L. 3412 (6112 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Cieniawę, że Jan Karaś wniósł przeciw niemu pozew de praes 8 maja 1896 l. 3412 o zapłacenie kwoty 25 zł na który do rozprawy drobiazgowej wyznaczono w tut. c. k. sądzie termin na d. 28 sierpnia 1896 o godz. 9 rano, kuratorem Franciszka Cieniawy ustanowiono Jana Pyzika z Sitnicy do którego się tegoż w myśl § 512 ps odsyła.
Biecz, dnia 8 maja 1896

L. 3411 (6113 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Cieniawę, że Paweł Gawlik wniósł przeciw niemu pozew do praes 8 maja 1896 l. 3411 o zapłacenie kwoty 30 zł. na który do rozprawy drobiazgowej wyznaczono w tut. c. k. Sądzie termin na dzień 28 sierpnia 1896 o godz 9 rano, kuratorem Franciszka Cieniawy ustanowiono Jana Pyzika z Sitnicy do którego się tegoż w myśl §. 512 ps. odsyła.
Biecz, dnia 8 maja 1896.

Ч. 12955 (5994 3—3)
Ц. к. Суд окружний яко гандлевий в Тернополи повідомляє невідомого з місця пробуваня Андрея Зарубиньского, що на прошене Клементия Зарицкого de praes. 18 липня 1896 ч. 12955 виданим зістав на дни 25 липня 1896 против нему наказ заплати суми 100 злр. а. в. з пр. а заразом установлений для него куратор в особі адв. др. Сигаля з підставленем адв. др. Парнаса.
Взиває ся отже его, щоби томуж установленому куратори потрібних информацій власно уділив або иншого полномоцника собі установив и тогож Судови вказав, инакше наслідки з его недбальства понесе сам собі приписати буде мусів.
Тарнопіль, 25 липня 1896.

L. 11008 (6046 3—3)
Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Zofię Jałowiecką, Artura Grossa, Wandę Mongird i Celinę Dowgird, że na pozew do postępowania pisemnego de praes 5 maja 1896 l 11008 Meilecha Zwiebla i Nuty Welzera przez adw. dr. Rittigsteina w Kołomyi przeciw Maryi Chodeckiej, Sewerynowi Grossowi przez kuratora dr. Haczewskiego w Kołomyi i nieznanym z miejsca pobytu Zofii Jałowieckiej, Arturowi Grossowi, Wandzie Mongird i Celini Dowgird do rąk ustanowić się mającego kuratora i przez edykta o zapłacenie kwot 1500 zł., 450 zł, 1050 zł. i 430 zł. a. w. z pn. dla z miejsca pobytu niewiadomych pozwanych Zofii Jałowieckiej, Artura Grossa, Wandy Mongird i Celiny Dowgird sąd tutejszy kuratorem tutejszego adw. dr Krobickiego z zastępstwem adw. dr. Kwiatkowskiego ustanowił a zarazem wzywa Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy tychże z miejsca pobytu niewiadomych Zofią Jałowiecką, Artura Grossa, Wandę Mongird i Celinę Dowgird, aby w czasie należytym udzielili ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę lub innego zastępcę sobie obrali i takowego Sądowi wymienili, inaczej bowiem skutki prawne z ich zaniedbania wynikłe sami sobie przypiszą.
Stanisławów, 27 czerwca 1896.

L. 2415 (6049 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Andrija Kopacza z Woli szukowej i Leszka Baryckiego z Ratnawicy, iż w celu doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z 10 grudnia 1895 l. 8107 zapadłej w sprawie c. k. Prokuratoryi Skarbu imieniem funduszu ubogich gminy Bukowska miast: przeciw Joslowi Langsamowi pto 1000 zł. z pn. o wpis prawa zastawu dla tej sumy na pretensyach należących się Joslowi Langsamowi od nazwanych dłużników, ustanowiono kuratorem ad actum Eugeniusza Kowalskiego c. k. poczmistrza z Bukowska
Bukowsko, dnia 21 kwietnia 1896.

L. 2893 (6014 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żurawnie wzywa Dmytra Jakimyszyna i Semka Dżendzę synów zmarłej bez testamentu dnia 29 lipca 1883 w Pobereżu Matrony Jakimyszyn 2o Dżendzera ażeby w przeciągu jednego roku wnieśli oświadczenie do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek przeprowadzony będzie z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Wintonem Tynczyszynem dla nich ustanowionym.
Żurawno, 31 marca 1896.

L. 5090 (6052 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie celem doręczenia ts. uchwały z dnia 11 maja 1896 l. 3382 ustanawia Fedka Kricia z Zielonej kuratorem ad actum dla niewiadomej z miejsca pobytu Józefy Szust i o tem tę celem strzeżenia swych praw niniejszym edyktem zawiadamia.
Grzymałów, 15 lipca 1896.

L. 5133 (6053 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie celem doręczenia ts. uchwały z dnia 11 maja 1896 l. 3283 ustanawia Pawła Gabryluka z Koziny kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu Marka Szarawary i o tem tegoż celem strzeżenia swych praw niniejszym edyktem zawiadamia.
Grzymałów, 16 lipca 1896.

L. 4921 (6051 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Iwana Kohut, Wasyla Kohut i Teklę Szarawara, że celem doręczenia im uchwał tabularnych z 6 maja 1896 l. 3115 ustanowiono dla nich kuratora ad actum w osobie Pawła Kuczer z Koziny.
Grzymałów, dnia 8 lipca 1896.

L. 4501 (6050 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Iwana Kogut, Wasyla Kogut i Teklę Szarawara, że celem prawidłowego doręczenia im uchwał tabularnych z dnia 22 kwietnia 1896 l. 2666 ustanowiono dla nich kuratora ad actum Pawła Gabryluka z Koziny.
Grzymałów, 5 lipca 1896.

L. 14319 (6020 3—3)
C k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Izraela Feit, że na prośbę Abrahama Pfeffera wydano przeciw niemu tusądową uchwałą z dnia 1 sierpnia 1896 l. 14319 nakaz zapłaty sumy wekslowej 195 zł. 75 ct. a w z pn, oraz ustanowił Sąd dla tegoż pozwanego kuratora w osobie adwokata dr. Sussweina i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika Sądowi na czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Przemyśl, 1 sierpnia 1896.

L. 2913 (6138 2—3)
C. k. Sąd powiatowy md. w Sanoku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Koniecznego, że powiatowe Towarzystwo zaliczkowe w Sanoku wniosło pod dniem 29 lutego 1896 l. 2913 pozew pto 90 zł., na który termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 3 września 1896 wyznaczono, dlań zaś kuratora w osobie p. dr. Flakowicza adw. w Sanoku ustanowiono.
Sanok, dnia 1 marca 1896.

L. 6149 (6179 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Zofię Dziadosz, że ks. Karol Fischer i Jan Mijal, kierownicy sklepu kółka rolniczego w Dobrzechowie wnieśli przeciwko niej pozew de praes 3 sierpnia 1896 l. 6149 o zapłacenie kwoty 16 zł. 91 ct w. a. z pn. z powodu czego do rozprawy drob wyznaczono termin na dzień 31 sierpnia 1896 o godzinie 8 z rana i dla pozwanej ustanowiono kuratora ad actum w osobie Marcina Dziadosza z Dobrzechowa.
Jest zatem rzeczą pozwanej podać środki obrony temuż kuratorowi, lub obrać sobie innego pełnomocnika, w przeciwnym bowiem razie złe skutki z tego wyniknąć mogące sama sobie przypisze.
Strzyżów, 3 sierpnia 1896.

L 6053 (6115 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Katarzynę z Bochenków Pyrciakową i Maryannę z Bochenków Pyrciakową, że przeciw nim oraz Annie Wantuchowej, Teodozyi Szarowiczowej i Michałowi Bochenkowi, wniosła Tekla z Bochenków Szurkowa pozew o zniesienie współwłasności realności wykazem 22 ks. gr. Binarowa objętej i że na takowy termin do obrony na dzień 16 września 1896 wyznaczono a dla nich kuratora w osobie Michała Bochenka z Binarowy ustanowiono, z którym co do obrony swych praw porozumieć się, lub też innego swego pełnomocnika na terminie tutejszemu sądowi przedstawić mają, gdyż inaczej złe skutki z za niedbania tego wyniknąć mogące, same sobie przypisać będą musiały.
C. k. Sąd powiatowy.
Biecz. dnia 6 listopada 1895.

L. 7352 (6149 1—3)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu właściciela byłej firmy Adolf Hirschlers Söhne celem strzeżenia swych praw, iż Natan Löw i spól. wnieśli podanie o uznanie prenotacyi prawa zastawu dla sum 288 zł. 50 ct., 250 zł., 250 zł., 250 zł., 250 zł. i 250 zł. w. a. w stanie biernym realności lwh. 124 w Sędziszowie i w stanie biernym sumy 1000 dukatów holenderskich w stanie biernym tej realności intabulowanej na rzecz firmy Adolf Hirschlers Söhne uskutecznionej, za nieusprawiedliwioną i wykreślenie takowej na które termin do przesłuchania ustanowionego dlań kuratora adw. dr. Ujejskiego w Ropczycach na dzień 11 września 1896 o 9 rano wyznaczony został.
C. k. Sąd powiatowy.
Ropczyce, 28 czerwca 1896.

L 13071 (6142 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Isaka Wolfsthala, że na pozew Meilecha Wolfsthala przeciw niemu o zwrot łańcuszka lub zapłacenie 50 zł. w. a. termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 11 września 1896 wyznaczony został i że do zastępywania go w tyn sporze adw. tut. dr. Reisa kuratorem ustanowiono.
Jest rzeczą kuranda ustanowionemu kuratorowi należytej informacyi udzielić lub innego zastępcę sobie obrać, gdyż skutki zaniedbania sam sobie będzie musiał przypisać
Buczacz, 22 lipca 1896.

L. 1544. (8081 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tyśmienicy wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Michała Dubowieckiego, by w przeciągu roku od dnia niniejszego wniósł deklaracyę do spadku po Wasylu Dubowieckim w Ottynii 25 stycznia 1877 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym, ileże pertraktacya ze spadkobiercami, którzy swe prawa do spadku wykazali, tudzi z dlań ustanowionym kuratorem Dmytrem Dubowieckim przeprowadzoną zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Tyśmienica, 30 listopada 1895.

L. 6706. (6007 1—3)
C k. Sąd powiatowy w Kulikowie wzywa nieznaną z miejsca pobytu Katarzynę Gerhard, ażeby w przeciągu jednego roku wniosła oświadczenie do spadku po zmarłej dnia 19 lipca 1886 w Żełdcu jej babci Katarzynie z Langów Jakki z mocy ustawnego porządku dziedziczenia, inaczej objęmie imieniem jej spadek ustanowiony dla niej kurator Jan Rastawiecki c. k. notaryusz w Kulikowie i dalej co z prawa wypadnie zarządzonem zostanie
C. k. Sąd powiatowy.
Kulików, dnia 29 lipca 1896.

L 8703. (6069 1—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Brzeżanach uwiadamia, iż zmarła 30 marca 1896 w Brzeżanach Hinia Polster ustanowiła testamentem uniwersalnym dziedzicem syna swego Mozesa Polstera.
Wzywa się niez anych z miejsca pobytu dziedziców koniecznych: Salamona i Maryem Polsterów, Chaję Kahane, Rebekę Polster zam. N. ażeby w przeciągu roku jednego, licząc od dnia niżej wyrażonego, zgłosili się w tymże sądzie i wnieśli oświadczenie do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzony z dziedicami zgłaszającymi się i z kuratorem Ozyaszem Freyerem dla nich ustanowionym.
Brzeżany, 30 czerwca 1896.

L. 4598. (6042 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Jaśle zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Michała Ząłowskiego vel Ząłkowskiego, Stanisława Zątowskiego vel Ząłkowskiego, Maryannę ze Zątowskich vel Ząłkowskich Łabińską i Józefę Zątowską vel Ząłkowską oraz ich niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców, że przeciw nim oraz Henryce ze Śmiałowskich Trzecieskiej wnieśli Aron Safier, Abraham Aberdam, Schaja Berglas, Laja Berglas przez pełnomocnika adw. dr. Adolfa Ringelheima w Tarnowie pozew de praes. 9 lipca 1896 l. 4598 o wykreślenie uskutecznionego na mocy wyroku byłego ck. sądu szlacheckiego w Tarnowie z dnia 8 sierpnia 1849 l. 9084 prawa zastawu dla sumy 183 zł. 30 ct. m. k. z pn. ze stanu biernego dóbr Olszyny, wskutek czego dla tychże niewiadomych ustanowiono kuratorem adw. dr. Gaszyńskiego w Jaśle ze substytucyą adw. dr. Adamskiego w Jaśle i doręczając pierwszemu jeden egzemplarz pozwu, zakreślono 90-dniowy termin do wniesienia obrony.
Jest tedy rzeczą powyższych niewiadomych, aby przed upływem tego terminu z kuratorem swym się porozumieli i jemu potrzebnych środków do obrony dostarczyli względnie innego pełnomocnika sobie ustanowili i o tem sądowi donieśli, albowiem w razie przeciwnym skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.
Jasło, 25 lipca 1896.

L. 297. (6074 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Krośnie ustanawia w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie przeciw Jakubowi Liwoczowi, Janowi Nitka i spól. pto 100 zł dla z miejsca pobytu niewiadomego Jana Nitki kuratora ad actum w osobie Jana Bałuki z Chorkówki i temuż kuratorowi ts rezolucye z dnia 20 czerwca 1893 l 2959 i z dnia 29 listopada 1893 l 9469 w tej sprawie wydane a dla Jana Nitki przeznaczone doręcza.
Krosno, 29 marca 1896.

L. 37218. (6018 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnym Franciszkowi i Tekli Pilczerom, że w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa eskontowego i zaliczkowego we Lwowie przeciw Franciszkowi Hildebrand pto 300 zł., 150 zł. i 50 zł. celem doręczenia im tus. uchwał dol. 814, 815 i 816/96, którymi na intabulacyę egzekucyjnego prawa zastawu w stanie biernym sumy 222 zł. 38 ct. wa. zpn. i w stanie biernym ciał tabularnych whl. 122, 49, 44. 189 i 98 ks. gr. gminy kat. Byszów Franciszka i Tekli Pilczer własnych, dla dłużnika intabulowanej zezwolono, kuratorem dla nich ad actum dr. Piątkowski a tegoż zastępcą adwokat dr. Margasz ustanowiony i temuż tusądowe uchwały do l. 814, 815 i 816/96 doręczone zostały.
Wzywa się zatem Franciszka i Teklę Pilczerów, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sami sobie przypisać będą musieli.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Lwów, dnia 1 sierpnia 1896.

L. 6659. (6009 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Mikołaja Smereczyńskiego kuratorem ad actum Benjamina Reinera w Mielnicy celem doręczenia uchwały tab. z dnia 19 września 1894 l. 8369.
Mielnica, 30 maja 1896.

L. 7804 (6090 1—3)
C. k. Sud okružnyj w Sambori powidomlaje niwidomu z żytia i miscia prebuwania Mariu z Jaworskych Swirczyńsku, szczo Ołeksa Matłak i Marja z Matłakiw Hułak wnesły protyw nei pozow de praes 2 czerwnia 1896 cz 7804 o prawo własnosty do parceli grunt. 4189 wyk. hip. 1081 kn. gr. tut. Sudu, abo o zapłatu 200 zł. w. a. i szczo pozow sej doruczaje sia ustanowłenomu dla nej kuratorowy adw. dr. Brylińskomu kotromu adw. dr. Jirzyczka Maciejowskoho substytuje sia.
Wzywaje sia prote Mariu z Jaworskych Swirczyńsku szczoby kuratorowy potribni do oborony informacyi udiliła, abo inszoho zastupnyka zaimenowała i o tim Sud powidomyła, poneże w protywnim słuczaju nekoristni naślidky wypływajuczi z zanedbania własnij wyni prypysaty bude musiła.
Sambir, 27 czerwnia 1896.

L. 29492 (6089 1—3)
C k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Aleksandra Lippomanna, że przeciw niemu wniósł Bank galicyjski dla handlu i przemysłu w Krakowie pozew de praes. 2 lipca 1896 l. 25404 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 200 zł. zpn. i że wydany w skutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 3 lipca 1896 l. 25404 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Kwiecińskiemu z substytucyą adw. dr. Langroda i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków do obrony dostarczył lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.
Kraków, dnia 7 sierpnia 1896.

L 4750 (5948 3 -3)

C. k. Sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Zamorskiego, że Maciej Szaro jako opiekun małol. Jana i Katarzyny Zamorskich wniósł przeciwko niemu dnia 22 czerwca 1896 l. 4750 i l. 4751 pto 59 zł. a. w. z pn. i 29 zł. 50 ct. w. a. z pn. podanie o ekstensya egzekucyjnego oszacowania realności whl. 209 gm. kat. Godowa objętej wskutek czego dla pozwanego ustanowiono kuratorem ad actum w osobie pana Zygmunta Holzera c. k. notaryusza w Strzyżowie, któremu pozwany informacyą udzielić lub też innego pełnomocnika sobie obrać jest winien.

Strzyżów, 30 czerwca 1896.

L 5329 (5920 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do wiadomości, iż dnia 23 stycznia 1889 zmarła Marya Wenet w Lowcach bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Sąd nie znając pobytu Michała Weneta brata spadkodawczyni wzywa go, ażeby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej wyrażonego, zgłosił się w tut. sądzie, i wniósł oświadczenie się względem przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek przeprowadzony będzie z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem p. dr. Jablem dla niego ustanowionym.

Jarosław, 26 lipca 1893.

L. 4786 (5932 3—3)

Zawiadamia się niniejszem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Józefa Stefiuka z Oleszkowa, iż celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 5 czerwca 1895 l. 6757, ustanowiono dlań kuratora w osobie c. k. notaryusza Schapiry z Zabłotowa i wzywa się go by celem strzeżenia praw swych do tegoż kuratora się zgłosił.

C. k. Sąd powiatowy.

Zabłotów, 12 maja 1896.

Doniesienia prywatne.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Fałszowany jedwab

Należy wzór czarnej materyi jedwabnej, którą się kupić zamierza, spalić, a fałszowanie natychmiast się wykaże. Prawdziwy czysto farbowany jedwab natychmiast się zwinie, zgaśnie i nie zotawi wiele popiołu jasno-brunatnego koloru. (Fałszowany jedwab, który się prędko stłumia i kruszy) powoli się dalej pali zwłaszcza końcowe nici, (jeżeli farbą bardzo nasiąknęły) i pozostawia ciemno-brunatny popiół, który się nie zwija, ale łamie. Zgniótłszy popiół prawdziwego jedwabiu sproszkujemy go, z fałszywego zaś nie. — **Fabryka jedwabiu G. Henneberga** (c. i k. dostawcy nadw. **Zurych**, posyła na żądanie wzory franko, a suknie i całe sztuk wprost do mieszkania, wolne od porta i cła. 66

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem centa, tłustym petitem dwa centy.

Kamienica dwupiątrowa, widok wspaniały, w śródmieściu, z ogrodem, wolna od podatków, tanio do sprzedania. Niżałowski, Lwów, hotel Żorza. 971

Dyetaryusz długoletni, posiadający rutynę w prowadzeniu działów manipulacyjnych, a mogący wykazać się chlubnemi świadectwami, poszukuje posady przy c. k. Sądach lub c. k. Starostwach. Zgłoszenia pod lit. A. Z. poste restante Jarosław. 980

Kilku uczniów na stancyą przyjmie Władysław Axentowicz, ul. Pańska l. 21. 983

Chrześcianie? Nad „Morskiem Okiem" odkryłem nowe źródła, wody podostatkiem, kąpiel znakomita, do 10 wieczór przy oświetleniu. Urządzono tylko dla chrześcian. Józef Iwanicki. 951

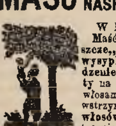
FUMIGATEUR D'ESPIC przeciw **ASTMIE I KATAROM** 872
W główn. apt. Skład gł. w Paryżu, 20 [illegible]

Młoda osoba poszukuje miejsca w prywatnym domu do szycia, za bonę lub do zarządu domu. Wiadomość w Administracyi Gaz. Lw.

Nabywam sztychy, a przeważnie bitwy napoleońskie, handel papieru J. Kośnierski, Lwów, ulica Akademicka.

MUCHOMOR
jest do nabycia w handlu 981
Alojzego Hübnera
Lwów, Rynek 38.

MASĆ NASKÓRNA MOULIN

VIRESCIT EUNDO

W PARYŻU.

Maść ta leczy **wrzodzianki, pryszcze,, czerwoności, krosty, węgry, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty** na częściach ciałach porosłych włosami i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje **natychmiast wypadanie włosów** na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.

Słoik $2\frac{1}{2}$ franków we Francyi w Paryżu w aptece p. **MOULIN** 30, rue Louis-de-Grand

We Lwowie w aptece pp. Mikolascha, Wewiórskiego, Ruckera i Lachowicza. — W Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka, Wiszniewskiego i Hellera. 47

Do bajcowania pszenicy

przeciw śniedzi
polecam
Bajcę Dupuya w pakietach
ze sposobem użycia
jakoteż
Siarczan miedzi
z podaniem ilości wystarczającej na 100 klgr. ziarna.
Alojzy Hübner
Lwów, Rynek 38.

Odróżniajcie prawdę od blagi

Dwa medale otrzymał S. W. NIEMOJOWSKI za wyrób znakomitych tutek nieklejonych! Takiem odznaczeniem żadna fabryka tutek poszczycić się nie może.

Żądać proszę **Tutek Niemojowskiego.** Wszędzie do nabycia.

Poleca się również tutki klejone z prawdziwego papieru Egipskiego.

Ogłoszenie. 984

Nadzwyczajne walne Zgromadzenie Towarzystwa zaliczkowego w Radłowie, zarejestr. z nieogr. poręką, odbędzie się dnia 1 września b. r. o godz. 2 popołudniu.

Porządek dzienny:

Zatwierdzenie nowo ułożonego statutu.

Z Rady nadzorczej.

Radłów, 19 sierpnia 1°96.

Sekretarz Matkowski. Prezes Dolański.

KANTOR WYMIANY

c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie papiery wartościowe i monety

po kursie dziennym najdokładniejszym nie licząc żadnej prowizyi.

Jako dobrą i pewną lokacyę poleca

4 prc. listy hipoteczne koronowe,	**$4\frac{1}{2}$ prc. pożyczkę krajową galic.**
$4\frac{1}{2}$ prc. listy hipoteczne.	**4 prc. pożyczkę krajową galicyjską koronowa.**
5 prc. listy hipoteczne premiow.	**4 prc. pożyczkę propin. galicyjską**
4 prc. listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego.	**5 prc. pożyczkę prop. bukowińską**
$4\frac{1}{2}$ prc. listy Banku krajowego.	**$4\frac{1}{2}$ prc. pożyczkę węgierskiej kolei państwowej**
4 prc. listy zast. Banku krajowego.	**$4\frac{1}{2}$ prc. pożyczkę propin. węg.**
5 prc. obligacye komunalne Banku krajowego.	**4 prc. węg. obligacye indemniz.**

i wszelkie renty austryackie i węgierskie,

które to papiery kantor wymiany Banku hipotecznego zawsze nabywa i sprzedaje po cenach najkorzystniejszych.

UWAGA. Kantor wymiany Banku hipotecznego przyjmuje od P. T. kupujących wszelkie wylosowane, a już płatne miejscowe papiery wartościowe, tudzież zapadłe kupony za gotówkę, bez wszelkiego potrącenia, zaś zamiejscowe jedynie za potrąceniem rzeczywistych kosztów.

Do efektów, u których wyczerpały się kupony, dostarcza nowych arkuszy kuponowych za zwrotem kosztów, które sam ponosi. 3

Jabłek na moszcz

kilka wagonów chcę kupić. Oferty R. Z. 2666, Rudolf Mosse, Drezno. 192

Ważne dla szkół, zakładów, urzędów itp.

Lakier czarny do tablic szkolnych

z pięknym, czarnym, matowym połyskiem
Gąbki szkolne do tablic,
Kredę krajaną,
Farbę cynobrową na linie, pędzle itp.
poleca 946
Alojzy Hübner
Lwów, Rynek 38.

Spółka Wydawnicza Polska w Krakowie

poleca: 585

GORSKI Stanisław. **Ojcze nasz,** wytłómaczenie modlitwy Pańskiej przez X. Gayrard'a, streszczone z dodaniem ustępów z kazań św. Franciszka Salezego 40 ct., na papierze welinowym ct. 60.

Rzecz zaopatrzona aprobatą, tudzież licznemi bardzo ocenami osób duchownych.

Kroże sprawozdanie naocznego świadka o przebiegu procesu . . . ct. 40

Do miejscowości licznych zapisanych krwią naszych męczenników za wiarę, przybyły przed rokiem z górą — Kroże. Dziełko to znaleźć się powinno w każdym polskim domu — gdzie żyje dla wiary świętej dawna miłość.

PAWLICKI Stefan X. Dr. Prof. Uniw. Jagiell. **Żywot i dzieła Ernesta Renana.** Wydanie nowe powiększone 30. arkuszy ścisłego druku, złr. 3·—, opr. w płótno złr. 4·— w półskórek franc. . . . . . 4·50

Książka ta, pięknie pisana, wysoce poucząjąca, a tak przystępnie traktująca najważniejsze zagadnienia, znajdzie licznych czytelników. Nie wspominamy już o zadziwiająco niskiej cenie, która także niemałą będzie dla wielu zachętą i ułatwieniem.

Pamiętnik I. Zjazdu katechetów w Krakowie. Ułożył X. Dr. J. Bukowski . 1.50

PELCZAR Józef X. Dr. Prof. Uniw. Jag. **Zarys dziejów kaznodziejstwa w kościele katolickim.** Część I. (stanowi całość). Kaznodzieje greccy do IX wieku i łacinscy do XVI wieku . . . . 1·40
w starannej oprawie . . 2.—

WĄSIKEWICZ Wincenty X **Czytanki niedzielne dla ludu,** do tegoczesnych potrzeb zastósowane (z portretem autora). Wydanie drugie poprawione. str. 565 . . 1·50

X. W. Wąsikiewicz wpadł na najszczęśliwszą drogę. Tak lud poznać, tak umieć do niego przemówić mową i zwrotami jego, a owe grmadzkie urzędy i gazdów i czeladź i zarobników przykładem pociągnąć, groźbą kościelną przed sąd Boga postawić i siłą przekonania zbrodnicze przełamać, to się podobno jemu pierwszemu udało.

Z dawniejszych wydawnictw:

BOBOWSKI Mikołaj. **Polskie pieśni katolickie** od najdawniejszych czasów do końca XVI wieku, z 6 tab. . . . . 3·50

BOSSUET X. biskup **Listy do panny w Metzu,** przełożył Jacek Nałęcz . 1·20

CHOŁONIEWSKI ks. Stanisław **Kazania niedzielne i świętalne,** 2 tomy, wydał X. Jan Badeni 4 —

DELERT J. B. X **Historya Kościoła św.** katolickiego 2 tomy . . . 1·80

— **Teologia dla użytku wiernych,** pragnących gruntowniejszej nauki w rzeczech zbawienia 2 tomy . . . . 1·80

GOLIAN Zygmunt X. **Kazania niedzielne i świąteczne,** wydane staraniem X. Bartkiewicza 2 —

ŁUBIEŃSKI Bernard O. **Żywot błog. Brata Gerarda Majella ze Zgrom. OO. Redemptorystów** . . . . 1·20

ŁUBIEŃSKI Roger hr. **O powołaniu zakonnem** z dodatkiem szeregu modlitw dla osób mających powołanie do życia zakonnego —·20

MAYET Klaudyusz Marya X. **Anioł Eucharystyi** czyli żywot **Maryi Eustelli** z portretem 1·50

WAŻYŃSKI Aleksander X. Dr. b. inspektor Akademii duchownej. **Homiletyka** 1.80

k. k. priv. allg. österr.

Boden - Credit - Anstalt.

Bei der am 17 August 1896 stattgefundenen dreiundachtzigsten **Verlosung** der 3% **Prämien-Schuldverschreibungen, Emission 1880** der k. k. priv. allgemeinen österr. **Boden-Credit-Anstalt** wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnstziehung:

Serie 2710 Nr. 70 mit dem Treffer von fl. 45.000
„ 3600 „ 94 „ „ „ „ „ 2.000
„ 1118 „ 61 „ „ „ „ „ 1.000
„ 146 „ 56 „ „ „ „ „ 1.000

In der Tilgungsziehung:

Serie 63	Nr. 1—100,	Serie 737	Nr. 1—100
„ 739	„ 1—100,	„ 776	„ 1—100
„ 778	„ 1—100,	„ 1288	„ 1—100
„ 1377	„ 1—100,	„ 2007	„ 1—100
„ 2232	„ 1—100,	„ 2701	„ 1—100
„ 3113	„ 1—100,	„ 3228	„ 1—100
„ 3561	„ 1—100,	„ 3746	„ 1—100

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am 1-ten Dezember 1896 an der **Cassa der k. k. pr. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt in Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.**

Die Coupons verloster Prämien-Schuldverschreibungen werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von fl. 100 österr. Währ. einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinnst - Schein,** welcher auch weiter an den Gewinnstziehungen Theil nimmt.

Die nächste Verlosung findet am 16 November 1896 statt. 298

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende **fällige** Prämien-Schuldverschreibungen dieser Emission bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnstziehungen:

*Serie 237 Nummer 33, Serie 295 Nummer 43,
*Serie 651 Nummer 67, Serie 792 Nummer 19,
Serie 2338 Nummer 31, Serie 2421 Nummer 34,
Serie 2853 Nummer 65, Serie 3332 Nummer 16,
Serie 3734 Nummer 02.

aus den Tilgungsziehungen sind von nachfolgenden Serien noch Prämien-Schuldverschreibungen ausständig:

Serie: 17, 21, 25, 32, 35, 48, 55, 64, 118, 128, 142, 154, 159, 167, 202, 204, 205, 212, 217, 233, 244, 245, 260, 307, 309, 318, 320, 324, 336, 361, 377, 381, 384, 397, 415, 447, 467, 469, 484, 509, 543, 545, 574, 577, 610, 613, 636, 650, 651, 690, 706, 711, 713, 714, 717, 730, 745, 746, 771, 782, 798, 824, 825, 8*2, 853, 855, 858, 861, 870, 874, 879, 882, 898, 901, 924, 938, 949, 964, 969, 975, 982, 984, 986, 991, 1000, 1007, 1008, 1014, 1018, 1028, 1031, 1035, 1045, 1062, 1076, 1081, 1082, 1091, 1107, 1112, 1114, 1121, 1140, 1145, 1173, 1182, 1185, 1187, 1188, 1201, 1212, 1227, 1231, 1257, 1260, 1263, 1269, 1271, 1284, 1286, 1292, 1294, 1300, 1307, 1318, 1323, 1340, 1372, 1415, 1418, 1463, 1478, 1508, 1513, 1516, 1537, 1542, 1547, 1548, 1549, 1554, 1575, 1581, 1588, 1618, 1629, 1635, 1639, 1686, 1693, 1718, 1721, 1725, 1727, 1755, 1759, 1762, 1766, 1782, 1786, 1798, 1804, 1818, 1820, 1831, 1838, 1844, 1845, 1868, 1877, 1897, 1903, 1911, 1919, 1921, 1931, 1938, 1944, 1956, 1960, 1978, 1986, 1997, 2019, 2021, 2030, 2043, 2050, 2059, 2064, 2093, 2109, 2118, 2122, 2125, 2127, 2138, 2156, 2159, 2162, 2178, 2185, 2206, 2214, 2219, 2230, 2242, [illegible], 2264, 2282, 2304, 2319, 2322, 2324, 2332, 2346, 2406, 2422, 2439, 2443, 2460, 2461, 2491, 2500, 2529, 2530, 2568, 2587, 2610, 2615, 2620, 2621, 2628, 2631, 2642, 2666, 2671, 2677, 2687, 2718, 2725, 2729, 2738, 2784, 2793, 2795, 2797, 2815, 2826, 2829, 2835, 2842, 2846, 2849, 3857, 2875, 2876, 2897, 2907, 2912, 2913, 2925, 2927, 2957, 2964, 2973, 3000, 3004, 3012, 3021, 3045, 3056, 3058, 3062, 3068, 3078, 3080, 3086, 3087, 3091, 3094, 3095, 3107, 3122, 3127, 3140, 3165, 3173, 3186, 3193, 3213, 3214, 3223, 3226, 3242, 3250, 3253, 3262, 3284, 3307, 3308, 3309, 3322, 3384, 3411, 3430, 3431, 3432, 3434, 3440, 3447, 3483, 3516, 3524, 3531, 3533, 3539, 3552, 3576, 3578, 3591, 3612, 3615, 3616, 3641, 3649, 3661, 3664, 3668, 3684, 3687, 3689, 3761, 3764, 3770, 3803, 3804, 3817, 3840, 3847, 3849, 3867, 3872, 3880, 3882, 3912, 3935, 3958, 3975.

Wien, den 17 August 1896

Die Direction,

* Gewinnstscheine.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber.) Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.